

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/547**z dnia 5 kwietnia 2022 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 18 lutego 2021 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu superchłonnych polimerów („SAP” lub „produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej przez European Superabsorbent Polymer Coalition (Europejską Koalicję Superchłonnych Polimerów), dalej zwaną „ESPC” („skarżący”). Skargę złożono w imieniu dwóch producentów unijnych, reprezentujących łącznie 65 % całkowitej unijnej produkcji superchłonnych polimerów, w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania**1.2.1. Badanie interesu Unii w skardze**

- (3) Po wszczęciu postępowania koalicja użytkowników ⁽³⁾ twierdziła, że w skardze zignorowano interesy importerów i użytkowników oraz że w interesie Unii leży wszczęcie dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu SAP pochodzących z Republiki Korei z naruszeniem art. 21 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Podobne argumenty przedstawił współpracujący producent eksportujący, LG Chem Ltd. („LG Chem”).
- (5) Komisja przypomina, że zgodnie z art. 5 ust. 2 i 9 rozporządzenia podstawowego wszczęcie postępowania jest uzasadnione, jeżeli w skardze przedstawiono wystarczające dowody na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego między zarzucanym przywozem towarów po cenach dumpingowych a zarzucaną szkodą. Zgodnie z tymi przepisami skarżący nie jest zobowiązany do przeprowadzenia w skardze analizy interesu Unii. W związku z tym skarga nie była niewystarczająca w tym aspekcie.
- (6) W tym względzie Komisja zbadała dokładność i adekwatność przedstawionych dowodów i ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie obecnego dochodzenia zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei (Dz.U. C 58 z 18.2.2021, s. 73).

⁽³⁾ Do celów niniejszego dochodzenia Komisja zagwarantowała poufne traktowanie tożsamości członków koalicji. Komisja otrzymała dowody na to, że ujawnienie tożsamości członków koalicji miałyby dla nich poważne negatywne konsekwencje ze względu na groźbę odwetu handlowego.

- (7) W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.

1.2.2. W skardze zawyżono marginesy dumpingu i podcięcia

- (8) LG Chem twierdził, że uznając SAP za produkt jednorodny, skarżący sztucznie zawyżył marginesy dumpingu i podcięcia przedstawione w skardze. W tym względzie LG Chem w większości powtórzył przedstawione już uwagi dotyczące zakresu produktu, o których mowa w sekcji 2.3.
- (9) LG Chem twierdził ponadto, że cena eksportowa przedstawiona w skardze została obliczona nieprawidłowo. Według źródła wykorzystanego w skardze do obliczenia ceny eksportowej – tj. koreańskiego Urzędu Statystycznego ds. Handlu – cena eksportowa powinna być o 13–18 % wyższa od ceny przedstawionej przez skarżącego. Komisja popełniła zatem błąd, przyjmując przedstawione w skardze dowody dotyczące ceny eksportowej.
- (10) Na etapie skargi wystarczy przedstawić marginesy dumpingu i podcięcia określone na podstawie informacji dostępnych skarżącemu oraz w odniesieniu do całości produktu. Fakt, że LG Chem uważa produkt objęty dochodzeniem za niejednorodny, nie sprawia, że porównanie dokonane przez skarżących było błędne do celów wszczęcia dochodzenia. Analiza, czy wniosek o bardziej szczegółową analizę jest uzasadniony, stanowi raczej część dochodzenia Komisji.
- (11) Jeżeli chodzi o cenę eksportową podaną w skardze, Komisja zauważyła, że wyższe ceny, na które LG Chem zwrócił uwagę w dowodzie rzeczowym nr 8 wskazanym w skardze, faktycznie obejmowały całkowity wywóz w ramach kodu towaru 3906 90 90, w tym produkty, które nie były produktem objętym postępowaniem, podczas gdy ceny eksportowe wykorzystane do oszacowania dumpingu w pkt 46 skargi dotyczyły wyłącznie produktu objętego postępowaniem, wyszukanego przy użyciu filtrowania na podstawie dodatkowego zapytania w systemie TRASS (*).
- (12) W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty LG Chem.

1.2.3. Poziom handlu

- (13) LG Chem twierdził również, że skarżący nie dostosował ceny eksportowej do różnic w poziomie handlu, ponieważ jego sprzedaż eksportowa na rynek unijny jest na ogół prowadzona za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego. W związku z tym zarówno margines dumpingu, jak i margines podcięcia przedstawione w skardze zostały sztucznie zawyżone.
- (14) Komisja przypomina, że w przypadku odliczeń od cen eksportowych skarżący dostosował jedynie koszty transportu. Jest to prawdopodobnie podejście zachowawcze, ponieważ dostosowanie cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 9 lub dodatkowe odliczenia prowizji od sprzedaży przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe uczestniczące w przywozie towarów jedynie obniżyłyby cenę eksportową i zwiększyłyby margines dumpingu. Ponadto nawet gdyby nie dokonano żadnych odliczeń w odniesieniu do transportu, dumping nadal byłby znaczący, jak jasno wynika z wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności. Jeżeli chodzi o domniemany zawyżony margines podcięcia, Komisja uznała, że zastosowanie ceny eksportowej opartej na danych statystycznych dotyczących przywozu było dowodem odpowiednio dostępnym dla skarżących na etapie wszczęcia postępowania pozwalającym wykazać podcięcie cenowe. Ponadto w Republice Korei istnieje dwóch innych producentów eksportujących, którzy prowadzą sprzedaż bezpośrednią na rynku unijnym, a sam LG Chem również sprzedaje bezpośrednio część swojej sprzedaży eksportowej. W każdym razie LG Chem nie wykazał, w jaki sposób przyjęcie innej ceny eksportowej doprowadziłoby do znacznego zmniejszenia podcięcia cenowego, o którym mowa w skardze [10–30 %].
- (15) W związku z tym argument ten został odrzucony.

(*) Aby obliczyć cenę eksportową SAP z Republiki Korei w okresie objętym dochodzeniem, skarżący oparł się na danych koreańskiego Urzędu Statystycznego ds. Handlu (TRASS). TRASS umożliwił identyfikację wywozu SAP do Unii Europejskiej wśród produktów zgłoszonych do wywozu w ramach kodu towaru 3906 90 90 na podstawie szczegółowego zapytania.

1.2.4. *Jawna wersja skargi nie pozwala zrozumieć informacji na temat podcięcia cenowego*

- (16) LG Chem argumentował, że dowody przedstawione w jawnej wersji skargi w celu wykazania, iż przywóz z Korei Południowej skutkował tłumieniem cen, tj. dowody rzeczowe w postaci „sprawozdań z badania rynkowego”, nie pozwalają na właściwe zrozumienie informacji na temat podcięcia cenowego.
- (17) Po pierwsze, Komisja przypomniała, że wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności ma na celu dostarczenie istotnego streszczenia informacji zawartych w wersji opatrzonej taką klauzulą. Badając, czy streszczenie jest istotne, należy wziąć pod uwagę całość informacji na dany temat zawartych w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności. W odniesieniu do zarzutów dotyczących stosowania podcięcia cenowego i zaniżania cen przez koreańskich eksporterów Komisja zauważyła, że sekcja 5.3 wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności zawiera wyczerpujące podsumowanie porównań cen leżących u podstaw zarzutów dotyczących podcięcia cenowego i zaniżania cen, poparte istotnymi streszczeniami kluczowych informacji zawartych w dowodach rzeczowych nr 5-1-5-3-3 załączonych do skargi. Komisja uznała, że opis treści skargi oraz dane streszczone we wspomnianych załącznikach pozwalają na wystarczające zrozumienie zarzutów sformułowanych w odniesieniu do presji cenowej. Sprawozdania rynkowe zostały przedstawione w skardze jako potwierdzające zasadność zarzutów. Ponadto Komisja uznała, że sprawozdania z badań rynkowych dotyczące przywozu SAP do Europy zawierały szczegółową analizę potencjalnych strategii uczestników rynku. Nawet udostępnienie streszczenia treści miałyby negatywne skutki dla usługodawcy, który zgromadził informacje poufne.
- (18) Przypomina się, że w art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 ust. 5 porozumienia antydumpingowego WTO ⁽⁹⁾ przewidziano ochronę informacji poufnych w sytuacji, w której ujawnienie takich informacji stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje.
- (19) Informacje zawarte w wersji skargi opatrzonej klauzulą poufności należą do tych kategorii. Ponadto skarżący przedstawił wystarczające streszczenie treści części skargi objętych klauzulą poufności.
- (20) W związku z tym argument ten został odrzucony.

1.2.5. *Agresywna polityka cenowa w zakresie przywozu z Dalekiego Wschodu w 2019 r.*

- (21) Jeżeli chodzi o skutki w postaci spadku cen w 2019 r., LG Chem skomentował dowód rzeczowy nr 5-3-1-C załączony do skargi, w którym ogólnikowo wspomniano o „agresywnych cenach przywozu z Dalekiego Wschodu”. LG Chem argumentował, że sformułowanie to mogło równie dobrze odnosić się do przywozu z Japonii lub Chin.
- (22) Komisja zgadza się, że sformułowanie „przywóz z Dalekiego Wschodu” nie odnosi się wyłącznie do przywozu z Republiki Korei. Sformułowanie to wyraźnie obejmuje jednak również przywóz z Korei Południowej. Chociaż sam wspomniany dokument nie odnosi się konkretnie do presji cenowej ze strony Republiki Korei, potwierdza on pozostałe dowody przedstawione w odniesieniu do przywozu z Korei.
- (23) W związku z tym argument, że dowody te nie uzasadniały skargi, został odrzucony.

1.2.6. *Nieuzasadniony zysk docelowy w skardze*

- (24) W odniesieniu do zaniżania cen LG Chem twierdził, że nie ma uzasadnienia dla zastosowania w skardze zysku docelowego w wysokości 10 %.

⁽⁹⁾ „Wszelka informacja o charakterze poufnym (np. dlatego, że jej ujawnienie dawałoby istotne korzyści konkurentowi lub też dlatego, że jej ujawnienie miałyby istotne niekorzystne skutki dla osoby udzielającej informacji lub osoby od której ta osoba uzyskała taką informację), lub która jest dostarczona z klauzulą poufności przez strony dochodzenia będzie, przy stosownym uzasadnieniu, traktowana przez władze jako poufna. Informacja taka nie zostanie ujawniona bez wyraźnego zezwolenia strony, która ją dostarczyła”.

- (25) Komisja w pierwszej kolejności przypominała, że w skardze przedstawiono wystarczające dowody na to, że przywóz z Republiki Korei podcinał ceny przemysłu Unii ze znacznym marginesem wynoszącym [10–30 %]. Fakt ten sam w sobie stanowi już wystarczający dowód wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny w Unii. Wynika to jasno z brzmienia art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w którym przedstawia się podcięcie cenowe i zaniżanie cen jako możliwe skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych dla cen w Unii. Zawarte w skardze twierdzenie, że ceny zostały obniżone o [30–60 %], nie było zatem konieczne, by istniały wystarczające dowody na to, że SAP z Republiki Korei są przywożone po cenach wyrządzających szkodę. W każdym razie zysk docelowy wybrany przez skarżącego nie jest wiążący dla analizy Komisji dotyczącej zaniżania cen. Art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego stanowi, że zysk docelowy nie może być niższy niż 6 %. Nawet po dostosowaniu do zysku docelowego na poziomie 6 % obliczenia skarżącego nadal wykazywały wysoki margines zaniżania cen. Nie ma zatem znaczenia, że skarżący nie uzasadnił wybranego zysku docelowego w wysokości 10 %.
- (26) W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że brak uzasadnienia wybranego zysku docelowego stanowił błąd w skardze.

1.2.7. Zawarte w skardze dane dotyczące inwestycji nie powinny być traktowane jako poufne

- (27) W odniesieniu do inwestycji zadeklarowanych w skardze LG Chem twierdził, że nie ma uzasadnienia, dlaczego skarżący traktowali te dane jako poufne.
- (28) Jak już wspomniano w motywie 18, w art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6.5 porozumienia antydumpingowego WTO przewidziano ochronę informacji poufnych w sytuacji, w której ujawnienie takich informacji stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta.
- (29) Informacje zawarte w wersji skargi opatrzonej klauzulą poufności należą do tej kategorii. Ponadto w odniesieniu do inwestycji skarżący przedstawił w wersji jawnej zakres zmian wskaźnika w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2017 r. Pokazuje to, że w okresie badanym inwestycje znacznie zmalały, i jest wystarczające do zrozumienia tego wskaźnika szkody. W każdym razie odpowiednie tendencje przedstawiono w tabeli 10 poniżej.
- (30) W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że konieczne było włączenie do jawnej wersji skargi szczegółowych danych dotyczących inwestycji.

1.2.8. Dowody na istnienie związku przyczynowego z przywozem z Korei Południowej

- (31) LG Chem twierdził, że w skardze nie wykazano związku przyczynowego między domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Według LG Chem przemysł Unii twierdził jedynie, że „przywóz towarów po cenach dumpingowych z Korei wywierał presję na obniżenie cen sprzedaży w UE (...), zmuszając unijny przemysł SAP do obniżenia cen, co spowodowało ogromne straty”.
- (32) Wbrew temu, co twierdzi LG Chem, skarżący przedstawił wystarczające dowody na istnienie związku przyczynowego między przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie, a szkodą. Przeprowadzona przez skarżącego analiza wskaźników szkody wykazała zbieżność w czasie między zwiększoną wielkością taniego przywozu z Korei Południowej a pogorszeniem się wyników przemysłu Unii, a zatem sposobem, w jaki przywóz z Korei Południowej na rynek unijny wywierał presję na obniżenie cen sprzedaży stosowanych przez przemysł Unii.
- (33) W związku z tym argument ten został odrzucony.

1.3. Rejestracja przywozu, niewprowadzenie środków tymczasowych oraz dalsze postępowanie

- (34) 17 września 2021 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania ceł tymczasowych na przywóz superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei oraz kontynuacji dochodzenia.
- (35) Ponieważ nie wprowadzono żadnych tymczasowych środków antydumpingowych, Komisja nie rejestrowała przywozu na podstawie art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikację wszelkich informacji uznanych przez nią za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

- (36) Po ujawnieniu przez Komisję zamiaru niewprowadzania środków tymczasowych odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem dwóch objętych próbą producentów unijnych (BASF Antwerpen NV („BASF”) i Nippon Shokubai Europe NV (BE) („Nippon Shokubai Europe” lub „NSE”), znanego producenta unijnego (Evonik Operations GmbH („Evonik”)) oraz producenta eksportującego LG Chem, podczas których strony te przedstawiły uwagi na temat niewprowadzania środków tymczasowych. Strony dostarczyły swoje prezentacje i dodatkowe uwagi po posiedzeniu wyjaśniającym do celów włączenia do akt.

1.4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (37) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (38) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Republiki Korei, znanych importerów, znane przedsiębiorstwa handlowe i znanych użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (39) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem jednego objętego próbą producenta unijnego (BASF), znanego producenta unijnego (Evonik), współpracującego producenta eksportującego LG Chem oraz dwóch znanych użytkowników unijnych (Procter & Gamble International Operations SA („P&G”) i FATER SpA („FATER”).

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (40) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (41) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego, a także na podstawie położenia geograficznego. Próba ta składała się z dwóch producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni reprezentowali ponad 50 % szacowanej produkcji i sprzedaży unijnej w okresie objętym dochodzeniem, a jednocześnie zapewniali odpowiednie rozmieszczenie geograficzne i zostali uznani za reprezentatywnych dla przemysłu Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została zatwierdzona.

1.6.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (42) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (43) Wymagane informacje otrzymano od jednego importera niepowiązanego. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne, i zwróciła się do współpracującego importera o przekazanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach.

1.6.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z Republiki Korei

- (44) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Republice Korei do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Korei przy Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów eksportujących potencjalnie zainteresowanych udziałem w dochodzeniu, lub o skontaktowanie się z nimi, o ile istnieją.

- (45) Jeden producent eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby, w związku z tym uznano, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (46) Komisja przesłała kwestionariusze do współpracującego producenta eksportującego, współpracującego importera niepowiązanego i dwóch objętych próbą producentów unijnych. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁶⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (47) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch objętych próbą producentów unijnych, jednego nieobjętego próbą producenta unijnego (makrokwestionariusz), dwóch użytkowników i współpracującego producenta eksportującego. Jedyne importery niepowiązane, którzy udzielili odpowiedzi w ramach kontroli wrywkowej, nie przekazali odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (48) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) ⁽⁷⁾ Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych w lokalach przedsiębiorstw współpracujących i objętych próbą zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego. W zamian Komisja przeprowadziła kontrole krzyżowe na odległość dotyczące informacji przekazanych przez poniższe przedsiębiorstwa za pośrednictwem wideokonferencji:

Producenci unijni

- BASF Antwerpen N.V. (BE)
- Nippon Shokubai Europe NV (BE)

Użytkownicy

- Przedsiębiorstwo B, którego tożsamość pozostanie poufna do celów dochodzenia ⁽⁸⁾.

Powiązani importerzy i przedsiębiorstwa handlowe

- LG Chem Europe GmbH („LG Chem Europe”)

Producenci eksportujący z Republiki Korei

- LG Chem, Ltd.

1.8. Ujawnienie ostatecznych ustaleń

- (49) W dniu 24 stycznia 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Ponadto Komisja przesłała dwa dodatkowe ostateczne ujawnienia w dniu 4 lutego 2022 r. i 21 lutego 2022 r. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia, a także na temat dodatkowych ostatecznych ujawnień. Komisja otrzymała uwagi od producenta eksportującego LG Chem, przemysłu Unii i kilku użytkowników.
- (50) Po ostatecznym ujawnieniu zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich argumentów zgodnie z przepisami pkt 5.7 zawiadomienia o wszczęciu. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem LG Chem, Koalicji na rzecz otwartego i konkurencyjnego rynku SAP w UE oraz Evonik.

⁽⁶⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_history.cfm?id=2516&init=2516

⁽⁷⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

⁽⁸⁾ Do celów niniejszego dochodzenia Komisja zagwarantowała poufne traktowanie tożsamości przedsiębiorstwa B. Komisja otrzymała dowody na to, że ujawnienie tożsamości przedsiębiorstwa B miałyby dla niego poważne negatywne konsekwencje ze względu na groźbę odwetu handlowego.

- (51) Po przedstawieniu 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia („2. ADD”) LG Chem twierdził, że wyznaczenie tylko jednego dnia na zgłoszenie uwag do istotnych zmian w ustaleniach Komisji stanowi naruszenie prawa LG Chem do obrony, w szczególności z uwagi na fakt, że źródło błędu nie zostało ujawnione.
- (52) Komisja zauważyła, że LG Chem nie wystąpił o przedłużenie terminu na przekazanie uwag na temat 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia. Ponadto po upływie pierwotnego terminu zgłaszania uwag LG Chem wyznaczono dwa terminy posiedzeń wyjaśniających, podczas których miał możliwość przedstawienia swoich uwag na temat 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia. W czasie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem rzecznika praw stron przeprowadzonego po udostępnieniu 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia Komisja zwróciła uwagę, że w odpowiedzi na ostateczne ujawnienie LG Chem przedstawił uwagi na temat rozbieżności między danymi podanymi w skardze a danymi zawartymi w ostatecznym ujawnieniu, jak również swoje własne badania rynkowe. Komisja przeprowadziła staranną analizę uwag LG Chem i skorygowała brak uwzględnienia danych jednego przedsiębiorstwa w makrodanych ze względu na błąd pisarski, a następnie przystąpiła do analizy 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia.
- (53) LG Chem twierdził również, że ujawnienie dodatkowych danych doprowadziło do znacznej zmiany w porównaniu z wcześniej ujawnionymi makrodanymi, ponieważ nie tylko wymiary uległy znacznej zmianie, ale także tendencje wykazały poprawę w odniesieniu do wszystkich wskaźników. Ponadto LG Chem argumentował, że zastosowanie zakresów, spowodowane dodaniem danych na temat jednego przedsiębiorstwa w 2. dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia, uniemożliwiło LG Chem odpowiednie zrozumienie zmienionych wskaźników makroekonomicznych.
- (54) 2. dokument dotyczący dodatkowego ujawnienia spowodował zmianę ujawnionych danych makroekonomicznych i tym samym również udziały przemysłu Unii i państw przywozu w rynku. O zmianę tę zwrócił się sam LG Chem w swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia przed przedstawieniem 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia. Oprócz wskazania wymiarów danych ze skargi LG Chem dostarczył nawet dane z badania rynku, z których wynikają podobne wartości do zakresów podanych w 2. dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia. W związku z tym nie można uznać, że zmienione dane nie zostały wcześniej przewidziane w obronie LG Chem.
- (55) Na rynku o ograniczonej liczbie producentów dodatkowe dane jednego producenta w naturalny sposób zwiększają wartość bezwzględną, co zostało przewidziane przez LG Chem w jego uwagach wstępnych. Twierdzenie, że doprowadziło to do poprawy tendencji w odniesieniu do wszystkich wskaźników, wprowadza jednak w błąd. Tendencje wykazane we wszystkich wskaźnikach kształtowały się w ten sam sposób, co pierwotnie ujawnione wskaźniki. Indeks produkcji ogółem pozostał na tym samym poziomie przy jedynie minimalnym wzroście za 2018 r. Indeks wykorzystania mocy produkcyjnych, indeks całkowitej sprzedaży, indeks zatrudnienia ogółem, indeks wydajności i indeks wywozu wykazały tendencje w tym samym kierunku, nawet jeśli ich skala nie była taka sama. Wbrew twierdzeniom LG Chem tendencje nie uległy poprawie, nadal wykazywały tę samą szkodę, mimo że skala zmian była inna.
- (56) Ponadto LG Chem stwierdził w swoich uwagach do 2. dokumentu dotyczącego dodatkowego ujawnienia, że zmienione dane liczbowe odnoszące się do udziałów w rynku w rzeczywistości potwierdzają wcześniejsze twierdzenie LG Chem, że przywóz z Korei nigdy nie przejął udziałów przemysłu Unii w rynku. Twierdzenie to wskazuje, że tendencje ujawnione w 2. dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia co do zasady również nie wpłynęły na zmianę oceny przez LG Chem. Ponieważ analiza i wnioski Komisji nie uległy zmianie, wszystkie argumenty przedstawione przez strony w odpowiedzi na ogólny dokument ujawniający informacje także pozostały aktualne.
- (57) Co więcej, zastosowanie zakresów w makrodanych nie uniemożliwiło LG Chem zrozumienia zmienionych makrowskaźników. Były one niezbędne do zachowania poufności dokładnych statystyk na temat sprzedaży i innych statystyk producenta unijnego, którego statystyki przypadkowo nie zostały uwzględnione podczas pierwotnego ujawnienia. Przedstawione indeksy nie tylko ukazały wyraźny obraz zmian wskaźników, ale także zakresy zostały ustalone na tyle wąsko, by można było właściwie zrozumieć wymiary każdego wskaźnika. Komisja odrzuciła zatem argument, że krótki termin stanowił naruszenie praw LG Chem do obrony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (58) Produktem objętym postępowaniem są „superchłonne polimery”, składające się z nieregularnych, okrągłych lub aglomerowanych granulek w postaci proszku o białej barwie i nierozpuszczalnych w wodzie, będące wynikiem polimeryzacji monomerów akrylowych ze środkami sieciującymi w taki sposób, by tworzyły sieci polimerowe, o wyso-

kiej zdolności wchłaniania oraz zatrzymywania wody i płynów wodnych, pochodzące z Republiki Korei, obecnie objęte kodem CN ex 3906 90 90 (kod TARIC 3906 90 90 17), („produkt objęty postępowaniem”). Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

- (59) Ze względu na wyjątkową zdolność absorpcyjną SAP są używane głównie w jednorazowych produktach sanitarnych, takich jak pieluchy dla dzieci i pieluchy dla dorosłych, oraz w innych zastosowaniach higienicznych, takich jak produkty higieniczne dla kobiet i wkładki laktacyjne. SAP mogą być również wykorzystywane w sektorach związanych z żywnością, np. jako czynniki chłodnicze lub utrzymujące świeżość, oraz w produktach gospodarstwa domowego, takich jak ogrzewacze jednorazowe lub odświeżacze powietrza. Ponadto SAP mogą być używane w rolnictwie do retencji wody. Stosowanie SAP w jednorazowych produktach sanitarnych zdecydowanie przeważa jednak w porównaniu z innymi zastosowaniami.

2.2. Produkt podobny

- (60) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Republiki Korei; oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (61) Komisja stwierdziła zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (62) Na podstawie dowodów przedstawionych w skardze Komisja pierwotnie zdefiniowała produkt objęty dochodzeniem zgodnie z opisem przedstawionym przez przemysł Unii i podała we wzorze kwestionariuszy jeden numer kontrolny produktu.
- (63) 8 marca 2021 r. współpracujący producent eksportujący LG Chem przedstawił szereg uwag, w których stwierdził, że SAP nie można uznać za produkt jednorodny, ponieważ różnice pod względem właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych mają wpływ na zastosowania końcowe i zamienność, a także na procesy wytwarzania i związane z nimi koszty produkcji i ceny sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. Te same uwagi przedstawiła również koalicja użytkowników na temat zastosowań końcowych, zamienności, procesu wytwarzania i sieci dystrybucji produktu. W celu przeanalizowania tych argumentów Komisja postanowiła zwrócić się do producenta eksportującego i producentów unijnych o zaktualizowane informacje na podstawie bardziej szczegółowych numerów kontrolnych produktu, jak wskazano w sekcji 2.3.5.

2.3.1. Wniosek o wyłączenie produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom

- (64) Po pierwsze, LG Chem wystąpił z wnioskiem o wyłączenie z dochodzenia produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom, tj. produktów SAP dostosowanych do szczególnych wymogów i potrzeb klientów. Wyjaśnił, że ich właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne sprawiają, iż tego rodzaju produkty nie są zamiennie z innymi produktami SAP.
- (65) Podobne twierdzenia wysunięto w odniesieniu do wspólnie opracowanych produktów SAP, mianowicie produktów, które zostały opracowane wspólnie przez LG Chem i konkretnego klienta w celu spełnienia wyłącznych wymogów tego klienta. Oprócz właściwości już opisanych w odniesieniu do produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom produkty wspólnie opracowane wykazują dalsze różnice pod względem sieci dystrybucji, procesu wytwarzania i kosztów produkcji. W związku z tym LG Chem wystąpił z wnioskiem o wyłączenie wspólnie opracowanych produktów SAP z zakresu dochodzenia.
- (66) LG Chem wystąpił również z wnioskiem o wyłączenie z zakresu produktu objętego postępowaniem określonych sieci dystrybucji na potrzeby zakupów długoterminowych i globalnych umów alokacji, ponieważ nie konkurują one na rynku unijnym.
- (67) LG Chem nie twierdził jednak, że produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom lub wspólnie opracowane mogły być produkowane wyłącznie przez LG Chem i że nie istniałaby konkurencja między różnymi dostawcami. Produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom i wspólnie opracowane również są natomiast produkowane przez producentów unijnych na wniosek konkretnych klientów, jak opisano w motywach 64 i 65. Ponadto Komisja stwierdziła, że nawet użytkownicy SAP odpowiadających specjalnym specyfikacjom lub wspólnie opracowanych

nadal stosują strategię opartą na wielu źródłach w celu zapewnienia stabilności dostaw, obejmującą różnych dostawców i różne miejsca produkcji, w tym dostawców unijnych. Co więcej, LG Chem nie wnioskował o wyłączenie produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom lub wspólnie opracowanych jako jednej z właściwości na poziomie numeru kontrolnego produktu w celu uwzględnienia domniemych różnic w kosztach produkcji lub cenach. Ponadto Komisja nie znalazła dowodów na istnienie takich różnic.

- (68) W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom lub wspólnie opracowanych.

2.3.2. Wniosek o wyłączenie SAP do pochłaniania zapachów

- (69) Po drugie, LG Chem wystąpił o wyłączenie z zakresu dochodzenia produktów SAP do pochłaniania zapachów, ponieważ różnią się one od pozostałych produktów SAP pod względem właściwości technicznych i chemicznych, procesu wytwarzania, powiązanych kosztów i zastosowań końcowych. Wyjaśnił, że funkcję pochłaniania zapachów uzyskuje się poprzez dodanie dodatkowych surowców dzięki określonej składowi chemicznej, co skutkuje wyższą ceną dla odbiorców końcowych. Na tej podstawie twierdzono, że produkty do pochłaniania zapachów nie mogą być stosowane zamiennie z innymi produktami SAP. LG Chem stwierdził również, że jego przywóz produktów do pochłaniania zapachów był bardzo ograniczony, a zatem przywóz tego rodzaju produktów z Korei Południowej nie mógł wyrządzić szkody unijnym producentom SAP do pochłaniania zapachów.
- (70) Komisja zweryfikowała szereg umów na dostawy SAP, które dawały klientowi możliwość wyboru między SAP do pochłaniania zapachów a SAP niesłużącymi do pochłaniania zapachów bez żadnej różnicy w cenie. Dowodzi to, że oba zakresy SAP bezpośrednio ze sobą konkurują pomimo różnic technicznych i chemicznych.
- (71) W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie. Jak wykazano w sekcji 2.3.5, Komisja uwzględniła jednak pochłanianie zapachów jako jedną z właściwości na poziomie numeru kontrolnego produktu, aby wziąć pod uwagę ewentualne różnice w cenach wynikające z dodania materiałów do pochłaniania zapachów.

2.3.3. Wniosek o wyłączenie ekologicznych SAP

- (72) Po trzecie, LG Chem wystąpił z wnioskiem o wyłączenie z zakresu dochodzenia ekologicznych produktów SAP, które pod względem chemicznym różnią się od nieekologicznych produktów SAP, ponieważ jako surowiec wykorzystywany jest biodiesel, a nie ropa naftowa. LG Chem wyjaśnił ponadto, że ekologiczne SAP powstają w innym procesie wytwarzania i wiążą się z nimi inne koszty w porównaniu z nieekologicznymi produktami SAP, co prowadzi do wyższej ceny dla odbiorców końcowych. Na tej podstawie twierdzono, że ekologiczne SAP nie mogą być stosowane zamiennie z innymi produktami SAP. LG Chem stwierdził również, że producenci z Korei Południowej nie dostarczają ekologicznych produktów SAP na rynek unijny, a zatem przywóz tych produktów z tego państwa nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi Unii. LG Chem powtórzył te uwagi po ostatecznym ujawnieniu.
- (73) Skarga obejmowała zarówno ekologiczne SAP, jak i nieekologiczne SAP, ponieważ przemysł Unii wytwarza oba rodzaje. Ponadto SAP są produkowane w wielu odmianach, które różnią się pod względem kształtu i właściwości. LG Chem nie uzasadnił w wystarczający sposób, że istnieje odrębny rynek ekologicznych SAP i że tego rodzaju SAP nie konkurują z SAP wytwarzanymi z ropy naftowej. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie.

2.3.4. Wniosek o wyłączenie przemysłowych SAP

- (74) Po czwarte, LG Chem wnioskował o wyłączenie z zakresu dochodzenia przemysłowych produktów SAP i twierdził, że nie można zrównywać SAP do zastosowań innych niż higieniczne z SAP do zastosowań higienicznych. Wyjaśnił, że te dwie kategorie różnią się właściwościami fizycznymi, chemicznymi i technicznymi, ponieważ produkty SAP do zastosowań przemysłowych mają zazwyczaj mniejsze cząstki. Na tej podstawie twierdzono, że SAP do zastosowań higienicznych nie mogą być stosowane zamiennie z SAP do zastosowań przemysłowych. LG Chem zauważył również, że przywóz z Korei Południowej produktów SAP do zastosowań przemysłowych odpowiadał rynkowi nisowemu, gdyż stanowił około 1–3 % całego rynku SAP w Unii, w związku z czym nie mógł on wyrządzić szkody przemysłowi Unii.

- (75) Skarga obejmuje zarówno SAP do zastosowań higienicznych, jak i do zastosowań przemysłowych, ponieważ przemysł Unii wytwarza oba rodzaje. Mimo że zastosowania końcowe różnią się, proces wytwarzania oraz ogólne właściwości chemiczne i techniczne zasadniczo się pokrywają. Nie jest również konieczne, aby wszystkie rodzaje produktu w ramach dochodzenia bezpośrednio ze sobą konkurowały. Jak wykazano w sekcji 2.3.5, Komisja przychyliła się do wniosku o rozróżnienie między zastosowaniami higienicznymi a zastosowaniami przemysłowymi, wprowadzając te kategorie do numeru kontrolnego produktu.

2.3.5. Propozycje podziału numeru kontrolnego produktu

- (76) 12 marca 2021 r. LG Chem przedstawił uwagi i powtórzył swoje twierdzenia dotyczące niejednorodnego charakteru produktu objętego postępowaniem, kwestionując twierdzenie skarżącego, że SAP charakteryzuje się według możliwości funkcjonalnych, a nie struktury chemicznej. W tym względzie LG Chem podkreślił, że zastosowanie jednego numeru kontrolnego produktu nie pozwoliłoby na obiektywne porównanie różnych rodzajów produktów SAP zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, i zaproponował podział numeru kontrolnego produktu. Zróżnicował on produkty SAP pod względem surowców wykorzystywanych w procesie produkcji, kształtu, średniej retencji odśrodkowej, dodatków i dodatkowych funkcji – w tym produktów spienionych, właściwości przeciwzbrylających, zapobiegających odbarwieniu i przeciwzapachowych – oraz zastosowań.
- (77) 19 marca 2021 r. objęci próbą producenci unijni, BASF i Nippon Shokubai Europe, przedstawili uwagi w odpowiedzi na uwagi LG Chem. Na wstępie stwierdzili oni, że uwagi LG Chem dotyczące zakresu produktu zostały przedłożone po terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, w związku z czym należy je pominąć i odrzucić.
- (78) W odniesieniu do uwag LG Chem dotyczących podziału numeru kontrolnego produktu wspomnianego w motywie 76 producenci unijni argumentowali, że chociaż słuszne jest twierdzenie, że SAP charakteryzują się szeregiem różnych parametrów, które mogą się różnić w zależności od wymogów i preferencji klientów, żaden z parametrów nie jest bardziej istotny niż pozostałe w rozróżnianiu produktów SAP. W szczególności twierdzili oni – i przedstawili dowody na poparcie tego twierdzenia – że różnice pod względem kształtu, retencji odśrodkowej, dodatków i dodatkowych funkcji nie utrudniały porównania produktów i nie prowadziły do znaczących różnic cenowych.
- (79) W odniesieniu do rozróżnienia produktów SAP ze względu na zastosowanie producenci unijni zgodzili się, że SAP przeznaczone do zastosowań higienicznych należy odróżnić od SAP do zastosowań innych niż higieniczne, ponieważ zastosowania końcowe mogą powodować różnice w cenach. Przemysł Unii sprzeciwił się jednak wszelkiemu rozróżnieniu zaproponowanemu przez LG Chem w ramach segmentu rynku produktów higienicznych – tj. produktów dla dzieci, dorosłych lub dla kobiet – i stwierdził, że produkty SAP do zastosowań higienicznych są ze sobą porównywalne. Z tego względu BASF i Nippon Shokubai Europe sprzeciwiły się podziałowi numeru kontrolnego produktu zaproponowanemu przez LG Chem i stwierdziły, że jeden numer kontrolny produktu nie uniemożliwiłby LG Chem wnioskowania o dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (80) Podsumowując, producenci unijni sprzeciwili się wnioskowi LG Chem o wyłączenie produktu opisanemu w sekcji 2.3.1 i twierdzili, że LG Chem nie wykazał istotnych różnic między produktami SAP, w odniesieniu do których wnioskowano o wyłączenie, pod względem właściwości technicznych i fizycznych, zastosowań, postrzegania przez klientów lub zamienności a innymi produktami SAP.
- (81) W następstwie wniosku o zróżnicowanie numeru kontrolnego produktu Komisja postanowiła zgromadzić więcej danych w celu przeanalizowania tego wniosku.
- (82) Na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy Komisja przedłożyła 9 kwietnia 2021 r. notę do akt, w której zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawienie danych i uwag na temat nowego podziału numeru kontrolnego produktu, który to podział uwzględniałby różnice między produktami SAP pod względem surowców wykorzystywanych w procesie produkcji, kształtu, retencji odśrodkowej, produktów spienionych i niespienionych, właściwości przeciwzbrylających, zapobiegających odbarwieniu i przeciwzapachowych oraz zastosowań.
- (83) Objęci próbą producenci unijni, BASF i Nippon Shokubai Europe, wraz z producentem unijnym Evonik, powtórzyli argumenty przeciwko podziałowi numeru kontrolnego produktu, twierdząc, że podział ten jest arbitralny i wybiórczy i służy jedynie wsparciu indywidualnego interesu LG Chem w dochodzeniu.
- (84) Z drugiej strony dwaj użytkownicy, FATER i P&G, z zadowoleniem przyjęli decyzję o wprowadzeniu nowego podziału numeru kontrolnego produktu. Obaj użytkownicy wnioskowali ponadto o dodanie jednego kryterium różniającego, mianowicie „T20 – dynamiczna szybkość wchłaniania” w sekundach, tj. szybkość, z jaką SAP wchłania ciecze pod ciśnieniem. W swoich uwagach dwaj użytkownicy wyjaśnili, że metoda T20 została opracowana i znacznie udoskonalona przez P&G w poprzednim dziesięcioleciu i jest obecnie stosowana zarówno przez P&G, jak

i FATER w produktach „SAP 8. generacji”, które prawdopodobnie przekształcą się w produkty „SAP 9. generacji” w 2022 r. W związku z tym dwóch użytkowników uznało wprowadzenie tego kryterium za niezbędne do zapewnienia jak największego stopnia porównywalności produktów i cen z innymi produktami SAP.

- (85) Komisja uznała, że szybkość wchłaniania jest cechą ogólną, która różni się w przypadku wszystkich SAP. Rozróżnienie wszystkich rodzajów SAP uniemożliwiłoby jednak jakiegokolwiek porównanie cen. Komisja odrzuciła zatem wniosek o wprowadzenie tego kryterium do swojej analizy.
- (86) 22 kwietnia 2021 r. Komisja po rozważeniu wszystkich uwag otrzymanych od zainteresowanych stron i z uwzględnieniem dowodów znajdujących się w aktach sprawy podjęła decyzję o zmianie podziału numeru kontrolnego produktu zaproponowanego w nocie do akt z 9 kwietnia 2021 r. W ostatecznym podziale numeru kontrolnego produktu uwzględniono różnice między produktami SAP pod względem surowców wykorzystywanych w procesie produkcji, kształtu, retencji odśrodkowej, właściwości przeciwwzapachowych i zastosowań, a zatem odrzucono różnice wynikające z produktów spienionych i niespienionych oraz z właściwości przeciwbrylających i zapobiegających odbarwieniu. Komisja zwróciła się do objętych próbą producentów unijnych i producenta eksportującego o ponowne przedłożenie tych części odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które były oparte na numerze kontrolnym produktu, z zastosowaniem ostatecznego podziału numeru kontrolnego produktu.
- (87) W następstwie decyzji w sprawie ostatecznego podziału numeru kontrolnego produktu 27 maja 2021 r. LG Chem stwierdził, że uwagi zainteresowanych stron, które uzasadniały zmianę ostatecznego podziału numeru kontrolnego produktu, nie zostały dodane w odpowiednim czasie do nieopatrzonej klauzulą poufności akt dochodzenia, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (88) Komisja przedłużyła LG Chem termin na przedstawienie uwag do tych uwag.
- (89) LG Chem twierdził ponadto, że dane innych stron w odpowiedzi na szczegółowy numer kontrolny produktu nie umożliwiały zrozumienia informacji przekazanych z klauzulą poufności.
- (90) Dane, do których odnosi się LG Chem, Komisja uznała za wysoce poufne, ponieważ konkurenci mogliby dzięki nim zrozumieć strategię biznesową przemysłu Unii. Komisja uznała niepoufne streszczenia za reprezentatywne dla danych przekazanych z klauzulą poufności i umożliwiła innym zainteresowanym stronom odpowiednie skorzystanie z przysługującego im prawa do obrony. W związku z tym argument ten został odrzucony.

2.3.6. Wniosek o wyłączenie produktu w odniesieniu do SAP 8. i 9. generacji

- (91) Po ujawnieniu ostatecznego podziału numeru kontrolnego produktu dwóch użytkowników, FATER i P&G, złożyło wniosek o wyłączenie rodzajów produktu tzw. SAP 8. i 9. generacji ze względu na istnienie szczególnych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych, które uniemożliwiałyby zamiennność z innymi rodzajami produktu SAP. W szczególności, jak opisano powyżej w motywie 84, użytkownicy twierdzili, że metoda T20 umożliwia odróżnienie produktów SAP 8. i 9. generacji od wszystkich innych produktów SAP na rynku unijnym.
- (92) Komisja zbadała te argumenty i stwierdziła, że wszystkie produkty SAP podlegają w pewnym stopniu różnym specyfikacjom technicznym lub chemicznym. Ostatecznie jednak mają one takie samo zastosowanie końcowe i są zamienne, dlatego nadal wchodzą w zakres definicji produktu objętego postępowaniem wspomnianej w motywie 58. Wszelkie drobne różnice w specyfikacjach są uwzględnione w dodatkowych informacjach na poziomie numeru kontrolnego produktu. Dlatego też metoda T20 zastosowana w przypadku SAP 8. i 9. generacji nie uzasadnia ich wyłączenia z zakresu produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (93) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu P&G i Fater twierdziły, że Komisja nieprecyzyjnie przedstawiła szybkość wchłaniania jako „cechę ogólną”, która różni się w przypadku wszystkich SAP. W związku z tym ich zdaniem pięć parametrów opisowych wykorzystanych w ostatecznym podziale numeru kontrolnego produktu można również dobrze uznać za „cechy ogólne”, które różnią się w przypadku wszystkich SAP. P&G i Fater zasugerowały zatem, że zastosowanie poziomu T20 jako progu w podziale numeru kontrolnego produktu umożliwiłoby Komisji przeprowadzenie dokładniejszej analizy numeru kontrolnego produktu.
- (94) Ponadto twierdziły one, że Komisja nie przedstawiła powodów, dla których „metoda T20 zastosowana w przypadku SAP 8. i 9. generacji nie uzasadnia ich wyłączenia z zakresu produktu”. Utrzymywały one również, że Komisja nie uwzględniła dodatkowych czynników charakterystycznych dla metody T20, takich jak proces wytwarzania i postrze-

ganie przez konsumentów, jak również różnic pod względem właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych, stwierdzając, że wszystkie produkty SAP mają „takie samo zastosowanie końcowe i są zamiennie” oraz że „wszelkie drobne różnice w specyfikacjach są uwzględnione w dodatkowych informacjach na poziomie numeru kontrolnego produktu”.

- (95) P&G i Fater twierdziły także, że Komisja nie wzięła pod uwagę dowodów przedstawionych na poparcie faktu, że proces wytwarzania SAP 8. i 9. generacji zasadniczo różni się od procesu wytwarzania innych rodzajów SAP.
- (96) Co więcej, P&G i Fater twierdziły, że wyłączenie produktów SAP 8. i 9. generacji z zakresu niniejszego dochodzenia leżałoby w interesie Unii, ponieważ pozwoliłoby uniknąć szkodliwego wpływu na ceny pieluch P&G i Fater dla sprzedawców detalicznych, jednocześnie umożliwiając utrzymanie w mocy środków antydumpingowych nałożonych na przywóz innych produktów SAP.
- (97) Jak ujawniono zainteresowanym stronom, Komisja stwierdziła, że same różnice techniczne nie uzasadniają wyłączenia (zob. motyw 92). P&G i Fater nie zaprzeczyły, że produkcja tego rodzaju SAP opiera się na tych samych surowcach, co innych produktów SAP, oraz że jego zastosowanie w produktach higienicznych dla dzieci i dorosłych stanowi konkurencję dla innych SAP stosowanych w produktach tego samego rodzaju. Ponadto sam fakt, że określone użytkownicy dostosowali swoją produkcję do SAP o specyficznych właściwościach, nie uzasadnia wyłączenia. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument, że nie uwzględniła żadnych czynników w swojej ocenie. Interes Unii omówiono szerzej w sekcji 6.

2.3.7. Wniosek o wyłączenie produktu złożony przez Kimberly-Clark

- (98) W swoich uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu Kimberly-Clark zwróciło się do Komisji o wyłączenie z zakresu produktu określonego rodzaju SAP stosowanego w jego procesie wytwarzania .
- (99) Komisja zauważyła, że Kimberly-Clark nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia dotyczącego różnych właściwości technicznych. Przedsiębiorstwo to nie zaprzeczyło również, że jego SAP określonego rodzaju opiera się na tych samych surowcach, co innych produktów SAP, oraz że stanowi konkurencję dla innych SAP stosowanych w produktach tego samego rodzaju. Ponadto, ze względu na złożenie wniosku o wyłączenie na bardzo późnym etapie procedury, Komisja nie była w stanie zweryfikować twierdzeń, że niektórzy producenci nie będą w stanie produkować tego rodzaju SAP. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie.

3. DUMPING

3.1. Wartość normalna

- (100) Producentów eksportujących z Republiki Korei nie objęto kontrolą wrywkową. LG Chem był jedynym współpracującym producentem eksportującym produkt objęty postępowaniem w Republice Korei.
- (101) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej LG Chem była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez LG Chem była reprezentatywna.
- (102) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane przez LG Chem na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (103) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez LG Chem na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (104) Komisja ustaliła, że LG Chem nie sprzedawał czterech rodzajów produktu na rynku krajowym. Konstrukcję wartości normalnej w odniesieniu do tych rodzajów produktu wyjaśniono w motywach 111–112 poniżej.

- (105) Jeden rodzaj produktu był sprzedawany w ilościach stanowiących 4,3 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej LG Chem do Unii, czyli tylko nieznacznie poniżej progu 5 %. Ponieważ jego cena sprzedaży była zgodna z cenami porównywalnych modeli sprzedawanych na rynku krajowym, Komisja uznała go za reprezentatywny dla danego rynku.
- (106) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (107) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (108) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (109) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w ODP, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju: lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (110) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 80 % ⁽⁹⁾ całkowitej sprzedaży krajowej rodzaju produktu, który był identyczny lub porównywalny z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, zrealizowano z zyskiem, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym w przypadku tych rodzajów produktów wartość normalna była obliczana jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej w OD.
- (111) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaż produktu podobnego nie miała miejsca w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (112) W przypadku czterech rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.2. Cena eksportowa

- (113) Przedsiębiorstwo LG Chem prowadziło wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo pośrednio poprzez przedsiębiorstwo LG Chem Europe, powiązane importerem w Unii.
- (114) W odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem bezpośrednio niezależnym klientom w Unii cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty dochodzeniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (115) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia LG Chem zakwestionował dostosowanie, które Komisja wprowadziła do dodatku z tytułu kosztów kredytu w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej do Unii, stosując 3-miesięczną stopę procentową w Korei i opierając się na walucie, w której prowadzone są księgi rachunkowe przedsiębiorstwa (KRW). Jego zdaniem Komisja powinna była zastosować stopę LIBOR wykorzystaną przez LG Chem w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i opartą na walucie z faktury (EUR).
- (116) LG Chem twierdził, że dodatek powinien odzwierciedlać koszt oparty na warunkach płatności uzgodnionych w momencie sprzedaży. Według niego uzgodnione warunki płatności to waluty, w których denominowane są faktury, a zatem Komisja powinna była zastosować krótkoterminowe stopy procentowe LIBOR dla EUR.

⁽⁹⁾ Nie podano dokładnej wartości liczbowej, ponieważ są to dane dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa.

- (117) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono również w kwestionariuszu, „kredyt odnosi się do kosztów wynikających z czasu, jaki kupujący ma na zapłatę za towary, tj. uzgodnionego w warunkach płatności”. W związku z tym uzgodnione warunki to dni, które nabywca ma na zapłatę faktury. Jeśli chodzi o stopę procentową, powinna ona odzwierciedlać koszt, jaki przedsiębiorstwo zapłaciłoby za zaciągnięcie własnej krótkoterminowej pożyczki na taką samą kwotę, jaka widnieje na fakturze. Powinna ona zatem być oparta na KRW, czyli funkcjonalnej walucie przedsiębiorstwa.
- (118) Cenę eksportową w przypadku sprzedaży za pośrednictwem LG Chem Europe ustalono na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.
- (119) W odniesieniu do zastosowanej marży zysku LG Chem Europe stwierdził, że należy zastosować jego własną marżę zysku, ponieważ jego zdaniem była ona dokładna i rozsądna.
- (120) Stwierdzono jednak, że na metodę alokacji w pełni wpłynęło powiązanie między tymi dwoma przedsiębiorstwami, ponieważ marżę tę bezpośrednio przypisał LG Chem. Cena transferowa nie była zatem ceną, która zostałaby ustalona w negocjacjach z niezależnym importerem. Komisja stwierdziła zatem, że marża zysku LG Chem Europe nie była rozsądna. Na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego uznaje się za właściwe zastosowanie rozsądnej marży zysku niezależnego od rzeczywistego zysku wynikającego z ceny transferowej, aby uniknąć zakłóceń mogących wynikać z ceny transferowej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych. Dlatego też argument ten odrzucono.
- (121) Wobec braku jakiegokolwiek współpracującego importera niepowiązanego Komisja postanowiła oprzeć się na marży zysku zastosowanej w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu chemicznego wytwarzanego przez podobny przemysł i przywożonego w podobnych okolicznościach, a mianowicie na marży zysku wynoszącej 6,89 %⁽¹⁰⁾, ustalonej w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych. Zdaniem Komisji ta marża zysku jest najbardziej obiektywną podstawą do skutecznego oszacowania wolnorynkowej ceny eksportowej.
- (122) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo powtórzyło swoje twierdzenie i przedstawiło obliczenie mające na celu wykazanie, że koszt zakupów dokonywanych przez LG Chem Europe od LG Chem był wyższy niż cena sprzedaży towarów o identycznych numerach kontrolnych produktu sprzedawanych bezpośrednio przez LG Chem klientom niepowiązanym w Unii. W związku z tym, jego zdaniem, świadczy to o tym, że marża zysku LG Chem Europe była oparta na kosztach zakupu w warunkach pełnej konkurencji, a zatem powinna zostać wykorzystana do dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9.
- (123) W swoich obliczeniach LG Chem porównał cenę LG Chem Europe (po odliczeniu dodatków, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustalonych w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych) z bezpośrednią sprzedażą LG Chem w UE (po odliczeniu dodatków) i w związku z tym nie dostarczył żadnych dowodów zaprzeczających argumentowi, że na alokację zysku w pełni wpłynęło powiązanie między tymi dwoma przedsiębiorstwami, jak ustalono w toku dochodzenia. Ponadto ceny *ex-works* LG Chem Europe oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk ustalone w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych były średnio o [5–8 %] wyższe niż ceny *ex-works* w przypadku sprzedaży bezpośredniej LG Chem. Zdaniem Komisji zakres ten jest w zupełności zgodny z marżą zysku, jaką nałożyłby importer niepowiązany. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (124) LG Chem zakwestionował również wykorzystanie marży zysku ustalonej w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych. Przedsiębiorstwo twierdziło, że marża ta została ustalona w innym okresie niż obecne dochodzenie oraz że istniały znaczne różnice w dystrybucji SAP w porównaniu z (poli)alkoholami winylowymi. Jego zdaniem, po pierwsze, warunki rynkowe w przypadku (poli)alkoholi winylowych uległy znaczącej zmianie, co zmniejszyło marżę zysku importerów w sektorze chemicznym w porównaniu z okresem objętym obecnym dochodzeniem, a po drugie SAP jest produktem opracowywanym wspólnie przez producenta i klienta zazwyczaj sprzedawanym na podstawie umów długoterminowych, natomiast (poli)alkohole winylowe są produktem towarowym sprzedawanym w ramach sprzedaży na rynku kasowym.
- (125) Komisja nie uważa marży zysku ustalonej w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych za nieodpowiednią. Po pierwsze, z informacji zebranych od zainteresowanych stron wynika, że średnia marża zysku importerów w sektorze chemikaliów specjalistycznych mieściła się w 2020 r. w przedziale od 10 % do 15 %. Po drugie, w przeciwieństwie do twierdzenia LG Chem, (poli)alkohole winylowe również są produktem, który często opracowuje się zgodnie ze specyfikacją klienta i sprzedaje na podstawie umów długoterminowych, co zostało potwierdzone

⁽¹⁰⁾ Motyw 352 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1).

w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych. Po trzecie, zebrane dane wykazały, że zysk współpracujących importerów niepowiązanych w dochodzeniu dotyczącym (poli)alkoholi winylowych pozostawał w tym samym przedziale także przed okresem objętym dochodzeniem dotyczącym (poli)alkoholi winylowych. W związku z tym argument ten odrzucono.

3.3. Oferta zobowiązania

- (126) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem wraz z LG Chem Europe złożył w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oferty zobowiązań cenowych. Przedsiębiorstwo oferowało dwie średnie minimalne ceny importowe podlegające indeksacji.
- (127) W szeregu uwag zgłoszonych Komisji skarżący i Evonik sprzeciwili się ofercie LG Chem z wielu powodów, takich jak ryzyko wzajemnej kompensacji cen oraz ryzyko, że minimalna cena importowa może stać się ceną referencyjną na rynku unijnym, a tym samym ograniczyć konkurencję. Żądali oni odrzucenia oferty LG Chem.
- (128) Ponadto skarżący i Evonik utrzymywali, że nieprzestrzeganie przez Republikę Korei niektórych postanowień konwencji MOP może zniekształcać koszty produkcji koreańskiego SAP i ostatecznie wpływać na wszelkie porównania cen między cenami przemysłu Unii a koreańskimi cenami importowymi. Zwrócili się oni do Komisji o uwzględnienie takiego zniekształcenia w obecnym dochodzeniu, a przynajmniej przy badaniu wszelkich ofert zobowiązań cenowych złożonych przez producenta eksportującego.
- (129) Komisja uznała, że nie dysponuje wystarczającymi dowodami w kontekście obecnego dochodzenia dotyczącymi nieprzestrzegania niektórych postanowień konwencji MOP, aby wyciągnąć jakiegokolwiek wnioski w odniesieniu do zakłóceń kosztów pracy. W każdym razie oferta zobowiązania przedstawiona przez LG Chem musiała zostać odrzucona z innych powodów, a zatem ocena w tym zakresie nie była konieczna.
- (130) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego oferty zobowiązań cenowych muszą być wystarczające do wyeliminowania szkodliwego skutku dumpingu, a ich przyjęcie nie może być uznawane za nierealistyczne. Komisja oceniła wspomnianą ofertę w świetle tych kryteriów i stwierdziła, że jej przyjęcie byłoby nierealistyczne i nie wyeliminowałoby szkodliwych skutków dumpingu z następujących powodów.
- (131) Po pierwsze, ceny produktu objętego postępowaniem oraz surowców, na których oparto proponowaną indeksację, są zmienne. W obliczu takiej zmienności nie można zagwarantować, że minimalna cena importowa będzie wystarczająca do wyeliminowania szkodliwych skutków dumpingu w okresie obowiązywania środków.
- (132) Po drugie, LG Chem dokonywał wywozu kilku różnych rodzajów produktu w okresie objętym dochodzeniem, przy czym różnice cen wynosiły [30–40 %]. Średnia ważona minimalna cena importowa w podziale na kategorie produktu objętego postępowaniem dałaby minimalną cenę importową niższą od niedumpingowej ceny niektórych rodzajów produktu SAP, biorąc pod uwagę również zmienność cen, jak wyjaśniono powyżej.
- (133) Po trzecie, proponowane minimalne ceny importowe są indeksowane na podstawie dwóch podstawowych surowców, na których opiera się formuła cenowa SAP – propylenu i sody kaustycznej. W indeksacji nie uwzględnia się jednak innych istotnych czynników, takich jak koszty energii.
- (134) Po czwarte, rodzajów produktu SAP i numerów kontrolnych produktu nie można łatwo od siebie odróżnić w drodze kontroli fizycznej. Pociąga to za sobą wysokie ryzyko, że droższe rodzaje produktów mogą zostać błędnie zgłoszone jako tańsze rodzaje produktów. Sprawia to, że zobowiązanie jest trudne do monitorowania, a tym samym nierealistyczne w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (135) Po piąte, LG Chem ma ogólnosiwiatową strukturę, na którą składa się kilka powiązanych przedsiębiorstw w Unii i poza nią, i sprzedaje dużą liczbę innych produktów chemicznych klientom globalnym mającym siedzibę w Unii i poza nią. SAP jest często sprzedawany na podstawie globalnych umów alokacji, w ramach których klient mający siedzibę w kilku miejscach na świecie negocjuje z LG Chem wielkość i ceny dla wszystkich swoich jednostek powiązanych. W tych okolicznościach Komisja nie miałaby możliwości skutecznego monitorowania tych transakcji, ponieważ odbywałyby się one poza Unią, co pozwoliłoby LG Chem na łatwe wzajemne kompensowanie cen w Unii z cenami poza Unią na rzecz klientów globalnych. Samo to sprawiłoby, że oferta byłaby nierealistyczna.

- (136) Komisja wysłała do wnioskodawcy pismo, w którym przedstawiła powyższe powody odrzucenia oferty zobowiązania cenowego. W odpowiedzi na to pismo wnioskodawca przekazał uwagi. Uwagi te udostępniono zainteresowanym stronom w aktach sprawy.
- (137) W swoich uwagach LG Chem zakwestionowało powody, dla których Komisja odrzuciła jego ofertę zobowiązania. Zdaniem LG Chem zaproponowany mechanizm indeksacji umożliwił uwzględnienie zmienności cen i zapewnienie, aby minimalna cena importowa wyeliminowała margines dumpingu w całym okresie obowiązywania środków. Jeżeli chodzi o poszczególne rodzaje produktu, LG Chem twierdził, że znaczne zróżnicowanie cen poszczególnych rodzajów produktu było spowodowane przez jeden numer kontrolny produktu wywożony w ograniczonych ilościach, i zaproponował zmianę swojej oferty w oparciu o trzy uproszczone numery kontrolne produktu wykorzystane do celów podcięcia cenowego. Argumentował on ponadto, że nie istniało ryzyko wzajemnej kompensacji między poszczególnymi rodzajami produktu, ponieważ organy celne mogą z łatwością zweryfikować poszczególne właściwości produktu na podstawie dokumentów sprzedaży i arkusza danych technicznych, które LG Chem musi przygotować dla każdej przesyłki. Co więcej, LG Chem utrzymywał, że nie istniało ryzyko wzajemnej kompensacji ze względu na długoterminowe i globalne umowy alokacji i zaproponował dostarczenie informacji na temat sprzedaży dokonywanej na rzecz klientów globalnych w UE i poza nią w celu zmniejszenia tego ryzyka.
- (138) Komisja przyznała, że proponowana indeksacja mogłaby uwzględnić przynajmniej część obserwowanej zmienności cen. Proponowane minimalne ceny importowe były jednak tylko częściowo oparte na formule cenowej surowców, natomiast część stała, stanowiąca około 50 % ceny SAP, była niezmienna. Ponadto, także w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu, nawet gdyby jeden numer kontrolny produktu wywożonego w ograniczonych ilościach nie był brany pod uwagę, zróżnicowanie cen pozostałych dziewięciu numerów kontrolnych produktu nadal wynosiłoby około [15–30 %]. W odniesieniu do ryzyka wzajemnej kompensacji zdaniem Komisji same dokumenty sprzedaży nie zapobiegłyby ryzyku złożenia błędnego oświadczenia, ponieważ organy celne mogłyby się opierać jedynie na tych oświadczeniach. Co więcej, Komisja przyjmuje propozycję LG Chem dotyczącą dostarczenia informacji na temat sprzedaży dokonywanej na rzecz klientów globalnych. Zdaniem Komisji nie zmniejszyłoby to jednak ryzyka wzajemnej kompensacji, ponieważ Komisja nie miałaby możliwości sprawdzenia, czy wszystkie istotne informacje zostały przekazane, a wykonanie zobowiązania LG Chem byłoby niezwykle trudne. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (139) Ponadto LG Chem twierdził, że powody przedstawione przez Komisję uzasadniające odrzucenie jego oferty zobowiązania cenowego były niezgodne z ustaleniami podanymi w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje. Przedsiębiorstwo argumentowało, że: (i) Komisja przyznała, że cena produktu objętego postępowaniem była zmienna, ale jego zdaniem było to niespójne z zarzutem, że przywóz z Korei tłumił ceny przemysłu unijnego, (ii) Komisja twierdziła, że LG Chem dokonywał wywozu 10 różnych rodzajów produktu, które można zidentyfikować na podstawie takich czynników jak kształt granulek produktu, stopień porowatości, gęstość objętościowa i zróżnicowanie wielkości cząstek, w przeciwieństwie do ogólnego dokumentu ujawniającego informacje, w którym Komisja oparła obliczenia podcięcia cenowego i marginesu szkody na uproszczonym numerze kontrolnym produktu, w przypadku którego uwzględnia się jedynie pochłanianie zapachów i zastosowanie produktu (higieniczne lub przemysłowe), (iii) w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje Komisja nie uznała formuły cenowej SAP i kosztów producentów unijnych za istotne czynniki wyrządzające szkodę przemysłowi Unii, natomiast uwzględniła je przy odrzucaniu oferty zobowiązania, (iv) Komisja wzięła pod uwagę znaczenie długoterminowych i globalnych umów alokacji przy odrzucaniu oferty zobowiązania LG Chem, ale nie uwzględniła tego w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje, w szczególności w odniesieniu do wyników wywozu przemysłu Unii i skutków przywozu z Japonii.
- (140) Argumenty te należało odrzucić. Po pierwsze, fakt, że ceny uznano za zmienne, tj. że ulegają one wahaniom w zależności od cen surowców, został już przeanalizowany przez Komisję. Stwierdzono, że miało to nieznaczący wpływ na rentowność i ceny przemysłu Unii, jak wyjaśniono w motywach 283–288, ponieważ z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Korei przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen w takim samym zakresie, w jakim rosły jego koszty produkcji (zob. także motyw 249). Po drugie, Komisja rozważyła poszczególne właściwości SAP w odniesieniu do zdolności funkcjonariuszy celnych do rozróżnienia poszczególnych rodzajów produktu oraz wykonalności proponowanego zobowiązania. Jak wyjaśniono w motywie 182, zdaniem Komisji uproszczony numer kontrolny produktu zastosowany w obliczeniach podcięcia cenowego był jednak wystarczająco szczegółowy, aby uwzględnić wpływ głównych właściwości SAP na koszty i ceny. Po trzecie, podobnie jak we wcześniejszym punkcie, globalne umowy alokacji uznano za istotne, ponieważ stanowią one zagrożenie dla monitorowania i wykonalności zobowiązania ze względu na ryzyko wzajemnej kompensacji. Ponadto uwagi LG Chem dotyczące wpływu globalnych umów alokacji na skutki przywozu z Japonii, wyniki wywozu przemysłu Unii oraz negocjowania cen na poziomie światowym zostały przeanalizowane przez Komisję w sekcjach 5.2.3, 5.2.4 i 5.2.8.
- (141) Komisja uznała zatem ofertę zobowiązania cenowego za niewykonalną, a tym samym za nierealistyczną w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego, dlatego odrzuciła tę ofertę.

3.4. Porównanie

- (142) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego na podstawie ceny ex-works.
- (143) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalną dostosowano z uwzględnieniem kosztów transportu, kosztów pakowania, kosztów kredytów oraz kosztów pomocy technicznej. Uwzględniono cenę eksportową przeładunku, załadunku i koszty powiązane, koszty transportu, ubezpieczenia i pakowania, opłaty przywózowe i zwrot opłat przywózowych, koszty kredytów, opłaty bankowe i koszty pomocy technicznej, o ile uznano je za zasadne, dokładne i poparte zweryfikowanymi dowodami.
- (144) LG Chem domagał się dostosowania sprzedaży krajowej z tytułu poziomu handlu. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że funkcje związane ze sprzedażą eksportową do Unii są wykonywane nie tylko przez powiązanego importera LG Chem Europe, lecz także przez zespół sprzedaży w siedzibie głównej LG Chem w Republice Korei. Jego zdaniem z uwagi na to, że Komisja dostosowała cenę eksportową do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego importera, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, przez analogię Komisja powinna również odliczyć od ceny krajowej koszty sprzedaży poniesione przez zespół sprzedaży w Republice Korei w związku ze sprzedażą krajową.
- (145) Twierdzenie to należało odrzucić. Po pierwsze, dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ma na celu skonstruowanie wiarygodnej ceny eksportowej, na którą nie ma wpływu powiązanie między eksporterem w państwie wywozu a powiązaniem importerskim w Unii. Dostosowania muszą obejmować wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą (oraz osiągnięte zyski) w zakresie, w jakim koszty te zwykle ponosi importer. LG Chem nie przedstawił żadnych dowodów na to, że konstruowanie ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 wykracza poza to, co jest wymagane na mocy tego przepisu. Fakt, że ustalenie wartości normalnej i ceny eksportowej podlega różnym zasadom, sam w sobie nie jest czynnikiem wpływającym na porównywalność cen, który należy uwzględnić w ramach dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. LG Chem nie przedstawił dowodów na to, że dostosowania dokonane na podstawie art. 2 ust. 10, jak wspomniano w motywie 143, nie są odpowiednie do przeprowadzenia obiektywnego porównania między ceną eksportową a wartością normalną lub że dokonywał on sprzedaży na rzecz różnych rodzajów klientów na rynku krajowym w porównaniu z rynkiem unijnym.

3.5. Margines dumpingu

- (146) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (147) Na tej podstawie wyliczono ostateczny średni ważony margines dumpingu dla jedynego współpracującego producenta eksportującego, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, wynoszący 13,4 %.
- (148) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Republiki Korei Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących.
- (149) Ponieważ w Republice Korei było dwóch innych producentów, którzy nie współpracowali w dochodzeniu, Komisja uznała, że poziom współpracy jest niski. Komisja uznała zatem, że należy ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu dla reprezentatywnego rodzaju produktu.
- (150) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
LG Chem. Ltd.	13,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,8 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (151) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez pięciu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (152) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 346 590 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach antydumpingowych udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, a także odpowiedź na pytania zawarte w makrokwestionariuszu udzielona przez producenta unijnego nieobjętego próbą. Dane te zostały porównane z wartościami liczbowymi podanymi w skardze pod kątem ich wiarygodności i kompletności. Jak wskazano w motywie 41, dwóch producentów unijnych objętych próbą reprezentowało ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (153) Komisja ustaliła, że całość produkcji producentów unijnych była przeznaczona do sprzedaży na wolnym rynku, a zatem podlegała bezpośredniej konkurencji z przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie. Na tej podstawie Komisja zbadała wszystkie wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu Unii w ujęciu całościowym.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (154) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu antydumpingowym, makrokwestionariuszu oraz na podstawie informacji na temat przywozu opartych na danych Eurostatu.
- (155) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	[630 000 – 665 000]	[630 000 – 665 000]	[630 000 – 665 000]	[630 000 – 665 000]
Indeks	100	100	100	100

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą, a także Eurostat.

- (156) W okresie badanym całkowita konsumpcja na wolnym rynku utrzymywała się na stałym poziomie – przy minimalnych wahaniach – wyraźnie poniżej 1 %.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (157) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie kodu CN ⁽¹¹⁾ pobranego z bazy danych Eurostatu, z dostosowaniem za pomocą informacji z TRASS przedstawionych w skardze, w celu wyodrębnienia przywozu produktu objętego postępowaniem. Dostosowanie to było konieczne, ponieważ dane Eurostatu dotyczące kodu CN obejmowały pewną część innych produktów, co zniekształciłoby zarówno ilości, jak i ceny. Dostosowanie to nie zostało zakwestionowane przez żadną z zainteresowanych stron. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w porównaniu z wielkością całkowitej konsumpcji w Unii przedstawioną w tabeli 2.

⁽¹¹⁾ Kod CN 3906 90 90.

- (158) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem zwrócił się o dodatkowe ujawnienie dotyczące metodyki zastosowanej do określenia wielkości i wartości przywozu, a także o ujawnienie szczegółowych danych pozyskanych z TRASS. Komisja dostarczyła następujące dodatkowe informacje.
- (159) Jak wyjaśniono w pkt 18 skargi, kod CN 3906 90 90 nie jest przeznaczony wyłącznie dla SAP. Skarżący przedstawił szacunkową ocenę udziału SAP w całkowitej wielkości odprawionej w ramach kodu CN 3906 90 90 na podstawie danych z TRASS. Jak wynika z jawnej wersji załącznika 5-1 „Przywóz SAP do UE” do skargi, w okresie badanym wielkość wywozu SAP do UE odpowiadała 84 % łącznego przywozu poddanego odprawie celnej w ramach kodu CN 3906 90 90. W załączniku wskazano ponadto, że informacje te zostały wykorzystane przez skarżącego do wprowadzenia dostosowań do danych Eurostatu.
- (160) Komisja zastosowała tę samą metodykę co skarżący, którą uznano za właściwą i nie zakwestionowano, jak wspomniano w motywie 119 ogólnego dokumentu ujawniającego informacje w ramach ostatecznego ujawnienia.
- (161) Komisja dodatkowo wyjaśniła, że baza danych TRASS umożliwia wybór nazwy produktów. W związku z tym dane w TRASS na temat wielkości i wartości wywozu z Korei do UE w ramach kodu HS 3906 90 90 zostały przefiltrowane w celu uwzględnienia wyłącznie nazw produktów odpowiadających SAP. Wybrano 15 produktów.
- (162) TRASS umożliwia jednak pozyskiwanie danych wyłącznie wówczas, gdy dostępne są dane co najmniej 3 przedsiębiorstw. Nie było tak w przypadku 2018 r. Ponieważ stosunek wywozu SAP według TRASS do danych Eurostatu w ramach kodu CN 3906 90 90 był stabilny w pozostałych latach, Komisja obliczyła wartość dla 2018 r., wykorzystując średni stosunek dla pozostałych lat.
- (163) Podstawowe dane TRASS podlegają ochronie prawa autorskiego i Komisja nie może ich ujawniać, ale można je nabyć.
- (164) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	83 499	94 343	114 896	110 903
<i>Indeks</i>	100	113	138	133
Udział w rynku	[12 %–14 %]	[13 %–15 %]	[16 %–18 %]	[16 %–18 %]
<i>Indeks</i>	100	114	138	133

Źródło: dane Eurostatu i TRASS.

- (165) Przywóz z Republiki Korei wzrósł z około 83 500 ton do około 110 900 ton w okresie badanym, co stanowi ogólny wzrost o 33 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem. Wzrost ten był znacznie wyższy niż wzrost konsumpcji.
- (166) Najbardziej znaczący wzrost wielkości przywozu z Republiki Korei zarejestrowano w latach 2018–2019 – o 22 % w ujęciu rok do roku – a następnie miał miejsce spadek o 3,5 % między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (167) W rezultacie udział przywozu produktów z Korei Południowej w rynku wzrósł w okresie badanym z [12 %–14 %] do [16 %–18 %], co stanowi wzrost o 33 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem. Należy zauważyć, że zarówno wielkość przywozu, jak i udział Republiki Korei w rynku wykazywały w okresie badanym ogólny szybki wzrost.

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (168) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu, wykorzystując kod TARIC wskazany w motywie 157 i z dostosowaniem przy użyciu danych z TRASS, jak wyjaśniono w motywach 157–162.
- (169) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem zwrócił uwagę, że dane Eurostatu zawierają ceny na podstawie CIF. Komisja wzięła to pod uwagę i w związku z tym przeliczyła ceny importowe FOB z bazy danych TRASS na CIF, stosując stosunek wartości FOB do CIF ze zweryfikowanych danych LG Chem. Skorygowane dane liczbowe przedstawiono poniżej w tabeli 3.
- (170) Średnia cena importowa w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2017	2018	2019	OD
Cena importowa	1 191	1 252	1 169	1 074
Indeks	100	105	98	90

Źródło: dane TRASS zawarte w skardze.

- (171) Średnie ceny importowe z Republiki Korei uległy w okresie badanym obniżeniu o 10 % z 1 191 do 1 074 EUR/t. W okresie badanym ceny te utrzymywały się znacznie poniżej cen sprzedaży i kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą, co pokazano w tabeli 7.
- (172) Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie danych współpracującego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, oraz danych dotyczących sprzedaży krajowej dostarczonych przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem. Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego południowokoreańskiego producenta na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (173) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Ustalony średni ważony margines podcięcia cenowego wyniósł 14,7 %.
- (174) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że nie dostarczono mu jego własnych szczegółowych danych w załączniku 3b do ostatecznego ujawnienia oraz że wielkość zakresów dla danych poufnych była nieodpowiednia. Komisja przyjęła do wiadomości uwagi LG Chem. W związku z tym LG Chem otrzymał własne dane poufne, a zakresy zostały zawężone. Zmiany te uwzględniono w dodatkowych informacjach poufnych ujawnionych LG Chem i przemysłowi Unii w dniu 8 lutego 2022 r.
- (175) LG Chem twierdził również, że należy ujawnić informacje na poziomie poszczególnych numerów kontrolnych produktów. Zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego Komisja nie mogła jednak ujawnić żądanych danych w podziale na rodzaje produktu. W rzeczywistości w rozpatrywanym przypadku było tylko dwóch producentów unijnych i trzy numery kontrolne produktów. A zatem ujawnienie szczegółów na takim poziomie umożliwiłoby, albo bezpośrednio, albo w oparciu o dodatkowy wywiad rynkowy, zrekonstruowanie danych poufnych o sprzedaży lub produkcji poszczególnych producentów unijnych; LG Chem powtórzył swój argument po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu.

- (176) Komisja nie może ujawnić szczegółowych danych zebranych tylko od dwóch przedsiębiorstw, ponieważ stwarza to ryzyko, że inne zainteresowane strony będą mogły odtworzyć dane poufne poszczególnych producentów za pomocą badania rynkowego. Jest to obiektywne ryzyko występujące na każdym rynku, na którym jest tylko kilku znanych producentów działających na danym rynku lub objętych dochodzeniem Komisji. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (177) LG Chem argumentował ponadto, że dane liczbowe zastosowane w odniesieniu do podjęcia cenowego i zaniżania cen nie mają podstaw w dokumentacji dochodzenia i że rozbieżności te należy wyjaśnić. W ujęciu bardziej szczegółowym LG Chem stwierdził, że nie może dokładnie uzgodnić wartości CIF wywozu na granicy UE ujawnionej w załączniku 3b, jak również szczegółowych obliczeń podjęcia cenowego i szkody ujawnionych LG Chem, z danymi liczbowymi podanymi w wykazach sprzedaży LGC w tabelach EUSALUR i RLSALUR. Ponadto LG Chem argumentował, że wartość CIF wywozu na granicy UE podana w wonach koreańskich w załączniku 2.1 do ostatecznego ujawnienia skutkowałaby inną wartością w EUR niż wartość zastosowana w załączniku 3b.
- (178) Komisja wyjaśniła, że w celu przeliczenia wonów koreańskich na EUR przeliczyła wartości CIF każdej transakcji według odpowiedniego miesięcznego kursu EBC, natomiast LG Chem w swoich uwagach wskazał, że zastosował roczny kurs wymiany EBC. Ze względu na miesięczne wahania ilości przeliczenie dokonane przez LG Chem na podstawie rocznego kursu siłą rzeczy wykazało inne wartości. Komisja odrzuciła zatem argument, że dane liczbowe wykorzystane na potrzeby podjęcia cenowego i zaniżania cen wykazują rozbieżności w porównaniu z danymi zawartymi w aktach sprawy.
- (179) LG Chem twierdził także, że Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób określiła skonstruowaną wartość CIF, którą wykorzystano na potrzeby podjęcia cenowego.
- (180) Komisja wyjaśniła, że skonstruowaną wartość CIF dla sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem LG Chem Europe skonstruowano przez odjęcie od wartości faktury netto kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ustalonych zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi powyżej w motywach 118–125, oraz odliczenie wszystkich kosztów poniesionych po przywozie. Ponadto, wbrew temu, co twierdzi LG Chem, w załączniku 3a do ostatecznego ujawnienia wyjaśniono, w jaki sposób ustalono cenę CIF w odniesieniu do korekty z tytułu kosztów ponoszonych po przywozie. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (181) LG Chem twierdził ponadto, że Komisja zastosowała numer kontrolny produktu do porównania cen przywozu przez LG Chem z cenami objętych próbą producentów unijnych, co było zbyt proste i nie uwzględniało wszystkich właściwości wymienionych w uwagach LG Chem z dnia 28 kwietnia 2021 r., tj. surowca, kształtu, retencji odśrodkowej, pochłaniania zapachów, spieniania, właściwości przeciwzbrzylających, zapobiegających odbarwieniu i zastosowania. W szczególności różnice w retencji odśrodkowej mogą same w sobie wyjaśniać margines podjęcia wynoszący 14,7 %.
- (182) Komisja odnosi się do sekcji 2.3.5, w której wykazano, że Komisja zgromadziła dane w szczegółowej formie, aby móc przeanalizować odzwierciedlenie w kosztach i cenach poszczególnych właściwości zaproponowanych przez LG Chem, w tym retencji odśrodkowej. Dane te, wraz ze zgromadzonymi i zweryfikowanymi informacjami od użytkowników, nie potwierdziły jednak domniemanego wpływu na koszty i ceny właściwości innych niż zastosowane przez Komisję. Komisja odrzuciła zatem argument, że należało zastosować bardziej szczegółowy numer kontrolny produktu.
- (183) LG Chem argumentował ponadto, że dostosowanie ceny rzeczywistej stosowanej przez LG Chem Europe o teoretyczną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku na potrzeby podjęcia cenowego stanowi rażący błąd w ocenie i jest niezgodne z art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ dla celów porównania podjęcia cenowego ceny należy porównywać na tym samym poziomie handlu zgodnie z wyrokiem w sprawie Jindal (¹²). Sąd powszechny w sprawie Hansol (¹³) potwierdził, że na potrzeby podjęcia cenowego to ceny wynegocjowane między przedsiębiorstwem a klientami, a nie ceny na etapie pośrednim, mogą przesądzić o decyzji klienta o zakupie.
- (184) Argument ten należało odrzucić. Po pierwsze, art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego odnosi się do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych, który może wyrządzić szkodę przemysłowi Unii, a nie do ceny odsprzedazy stosowanej przez przedsiębiorstwo (powiązanego importera) w Unii na rzecz innego klienta.

(¹²) Wyrok z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-301/16, EU:T:2019:184, pkt 184.

(¹³) Wyrok z dnia 2 kwietnia 2020 r., Hansol Paper/Komisja, T-383/17, EU:T:2020:139, pkt 196–203.

- (185) Po drugie, jeżeli chodzi o marginesy podcięcia cenowego, w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnej konkretnej metodyki odnoszącej się do tego pojęcia. Przy ocenie tego czynnika szkody Komisja posiada zatem margines swobody. Swoboda ta ograniczona jest potrzebą oparcia wniosków na zebranych dowodach i dokonania obiektywnej oceny zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (186) W odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z przemysłem Unii na rynku unijnym. Tym punktem jest w istocie cena zakupu stosowana przez pierwszego importera niepowiązanego, ponieważ to przedsiębiorstwo ma zasadniczo możliwość wyboru między korzystaniem z dostawców należących do przemysłu Unii a korzystaniem z klientów zagranicznych. Z kolei ceny odsprzedaży stosowane przez powiązanych importerów nie odzwierciedlają punktu, w którym ma miejsce rzeczywista konkurencja. Jest to jedynie punkt, w którym w ramach ustanowionej struktury sprzedaży eksportera poszukuje się klientów, znajdujący się jednak już za punktem, w którym podjęto decyzję o przywozie. W momencie gdy producent eksportujący utworzył swój system przedsiębiorstw powiązanych w Unii, podjął już faktycznie decyzję o pozyskiwaniu towarów zza granicy. Punktem odniesienia powinien być zatem moment zaraz po tym, jak towary przekroczą granicę Unii, a nie późniejszy etap sieci dystrybucji, np. przy sprzedaży użytkownikowi ostatecznemu.
- (187) Taka metoda zapewnia też spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio klientowi niepowiązanemu (niezależnie, czy jest nim importer, czy użytkownik ostateczny), ponieważ według tego scenariusza z definicji nie zastosowano by cen odsprzedaży. Inne podejście prowadziło do dyskryminacji między producentami eksportującymi wyłącznie na podstawie wykorzystywanego przez nich kanału sprzedaży.
- (188) W przedmiotowej sprawie nie można posłużyć się wartością nominalną ceny importowej, gdyż producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. W związku z tym w celu ustalenia wiarygodnej ceny importowej w warunkach pełnej konkurencji należy zrekonstruować tę cenę, stosując jako punkt wyjścia cenę odsprzedaży stosowaną przez powiązanego importera. Do celów przeprowadzenia tej rekonstrukcji adekwatne są zasady konstruowania ceny eksportowej zawarte w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tak jak są one adekwatne do określenia ceny eksportowej do celów postępowania antydumpingowego. Zastosowanie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna z ceną CIF (na granicy Unii), stosowaną przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów.
- (189) Komisja zauważyła również, że podejście to zatwierdził Sąd w sprawie *Severstal* ⁽¹⁴⁾.
- (190) Ponadto LG Chem nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na istnienie systematycznych różnic cen w sprzedaży dystrybutorom i sprzedaży bezpośredniej użytkownikom w przypadku podobnych rodzajów produktów. Komisja nie mogła także znaleźć żadnych dowodów na istnienie różnic w ustalaniu cen między sprzedażą dystrybutorom a sprzedażą użytkownikom po stronie przemysłu Unii.

4.4.3. Twierdzenie o braku podcięcia cenowego w 2018 r. ze względu na wzrost cen

- (191) Jeżeli chodzi o skutki w postaci spadku cen w 2018 r., LG Chem twierdził, że zarówno ceny przywozu z Korei Południowej, jak i ceny stosowane przez przemysł Unii wzrosły w porównaniu z poziomami z 2017 r. W związku z tym nie mogło dojść do podcięcia cenowego.
- (192) Analizę zmian cen importowych w odniesieniu do cen przemysłu Unii przeprowadza się jednak w odniesieniu do całego okresu objętego postępowaniem, tj. okresu od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem. Podczas gdy trendy cenowe ocenia się dla całego okresu badanego, obliczenia podcięcia cenowego przeprowadza się wyłącznie w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem (2020 r.). Dlatego też wzrost cen południowokoreańskich oraz cen przemysłu Unii w 2018 r. w porównaniu z poziomami z 2017 r. w tym przypadku nie jest istotny dla obliczenia podcięcia cenowego w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto sam ten fakt nie wskazuje na brak podcięcia cen stosowanych przez przemysł Unii spowodowanego przywozem z Korei Południowej w okresie badanym, ponieważ taki wniosek można by wyciągnąć jedynie na podstawie szczegółowego porównania rzeczywistej ceny eksportowej z cenami unijnymi.

⁽¹⁴⁾ Wyrok z dnia 22 września 2021 r., PAO Severstal/Komisja, T-753/16, EU:T:2021:612, pkt 272.

- (193) Margines podcięcia definiuje się jako kwotę, o jaką rzeczywista cena importowa z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest niższa od ceny rzeczywistej przemysłu Unii. Różnicę między tymi dwoma cenami po dokonaniu niezbędnych dostosowań wyraża się jako odsetek ceny stosowanej przez przemysł Unii.
- (194) W 2018 r. średnia cena przywozu z Korei Południowej była nadal ustalona na niższym poziomie w porównaniu ze średnimi cenami przemysłu Unii. W rezultacie, mimo że zarówno ceny południowokoreańskie, jak i ceny przemysłu Unii wzrosły w tym okresie, ze statystyk wynika, że podcięcie cenowe miało miejsce również w 2018 r.
- (195) W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (196) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem stwierdził, że nigdy nie argumentował, że w 2018 r. nie mogło dojść do podcięcia cenowego. Taka interpretacja argumentu LG Chem rzekomo naruszyła prawo LG Chem do dobrej administracji.
- (197) Komisja przyjęła do wiadomości wyjaśnienie LG Chem, że nie dążył on do przedstawienia powyższego argumentu. Biorąc pod uwagę, że LG Chem nie wskazał żadnego argumentu, którego Komisja nie uwzględniła, Komisja nie uznała, że naruszyła prawo do dobrej administracji.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (198) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (199) Jak wspomniano w motywie 41, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrównową.
- (200) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez producentów objętych próbą i producentów nieobjętych próbą, które to dane porównano z danymi przedstawionymi w skardze. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (201) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. Po ostatecznym ujawnieniu zainteresowane strony zwróciły uwagę na pewne rozbieżności w zakresie makrowskaźników produkcji i sprzedaży między skargą a ujawnieniem. Po analizie Komisja przyjęła te argumenty i skorygowała dane liczbowe. Komisja dokonała aktualizacji danych makroekonomicznych na podstawie danych liczbowych jednego przedsiębiorstwa. Z tego powodu, aby zapewnić poufność, wartości bezwzględne przedstawiono jako zakresy.
- (202) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (203) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	[525 000 – 560 000]	[530 000 – 565 000]	[540 000 – 575 000]	[520 000 – 555 000]
Indeks	100	102	105	98
Moce produkcyjne (w tonach)	[540 000 – 580 000]	[600 000 – 640 000]	[650 000 – 690 000]	[650 000 – 690 000]
Indeks	100	109	117	117
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	[93 %–95 %]	[88 %–90 %]	[84 %–86 %]	[78 %–80 %]
Indeks	100	94	90	83

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą

- (204) Wielkość produkcji przemysłu Unii wzrosła o 5 punktów procentowych w latach 2017–2019, a następnie spadła o 7 punktów procentowych między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem. Wielkość produkcji ogółem zmalała w okresie badanym o 2 %
- (205) Moce produkcyjne stale rosły w okresie badanym, z [540 000 – 580 000] ton w 2017 r. do [650 000 – 690 000] ton w 2019 r., i utrzymały się na tym poziomie w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza ogólny wzrost o 17 %. Wzrost mocy produkcyjnych unijnego przemysłu SAP wynikał z dużych inwestycji dokonanych przez jednego producenta unijnego w okresie badanym.
- (206) Jak pokazano w tabeli 4 powyżej, podczas gdy moce produkcyjne w Unii znacznie wzrosły w okresie badanym, wykorzystanie tych mocy znacznie zmalało – z [93 %–95 %] w 2017 r. do [78 %–80 %] w okresie objętym dochodzeniem. Tendencja ta spowodowała całkowity spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w Unii o 17 % w okresie badanym.

4.5.2.2. Spadek wykorzystania mocy produkcyjnych spowodowany wzrostem mocy produkcyjnych

- (207) LG Chem przedstawił uwagi na temat spadku wykorzystania mocy produkcyjnych przez przemysł Unii w okresie badanym, wspominając w szczególności o projekcie inwestycyjnym jednego z producentów unijnych, który zwiększył moce produkcyjne w 2018 r. Według LG Chem dodatkowe moce produkcyjne nigdy nie miały na celu zapatrywania rynku unijnego, ponieważ istniejące moce produkcyjne już w 2017 r. przewyższały popyt na rynku unijnym. W związku z tym nadwyżka mocy produkcyjnych producentów unijnych nie mogła być spowodowana przywozem z Korei Południowej.
- (208) Komisja zgodziła się, że spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie badanym przy jednoczesnym utrzymaniu stosunkowo stabilnej ogólnej wielkości produkcji był związany ze zwiększeniem mocy produkcyjnych przez producentów unijnych. Wbrew twierdzeniom LG Chem te dodatkowe moce produkcyjne nie przewyższały jednak popytu na rynku unijnym. W 2017 r. całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii wyniosły jedynie [86 %–88 %] konsumpcji w Unii. Po zwiększeniu mocy produkcyjnych pozostały one zgodne z konsumpcją w Unii, a nadwyżka mocy produkcyjnych wyniosła jedynie [1 %–2 %]. Nie ma zatem dowodów na to, że dodatkowe moce produkcyjne nie były przeznaczone na rynek unijny.
- (209) Po drugim dodatkowym ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że dane liczbowe nie potwierdzają wniosku, że dodatkowe moce produkcyjne przemysłu Unii zbudowane w okresie badanym były przeznaczone do obsługi rynku unijnego.
- (210) Komisja stwierdziła, że zwiększenie mocy produkcyjnych prowadzi jedynie do minimalnej nadwyżki mocy produkcyjnych. Ponieważ użytkownicy, jak również LG Chem, wskazali w swoich argumentach dotyczących interesu Unii, że nie wszystkie moce produkcyjne są automatycznie przeznaczone do produkcji każdego rodzaju SAP, minimalna nadwyżka mocy produkcyjnych w wysokości [1 %–2 %] nie wskazuje na to, że nie są one przeznaczone na rynek

unijny, lecz raczej na stworzenie wystarczających mocy produkcyjnych do elastycznej produkcji różnych rodzajów SAP, aby nadążyć za popytem na różne rodzaje SAP. Co więcej, nawet po zwiększeniu mocy produkcyjnych, rzeczywista produkcja pozostawała znacznie poniżej konsumpcji w Unii. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

4.5.2.3. Nie uwzględniono mocy produkcyjnych Sumitomo Seika

- (211) Ponadto LG Chem twierdził, że wspomniana w skardze sytuacja nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu Unii została niedoszacowana, ponieważ nie uwzględniono mocy produkcyjnych producenta unijnego Sumitomo Seika. LG Chem zwrócił się do Komisji o wyjaśnienie, dlaczego nie uwzględniono mocy produkcyjnych i wskaźników szkody producenta unijnego Sumitomo Seika, ponieważ mogły one wpłynąć na obraz szkody przedstawiony w skardze i go zniekształcić.
- (212) Komisja przypomniała, że przedmiotowe przedsiębiorstwo nie współpracowało w dochodzeniu. Wbrew twierdzeniom LG Chem nie oznacza to jednak, że Komisja nie wzięła pod uwagę mocy produkcyjnych i wskaźników szkody tego przedsiębiorstwa. Liczbę 47 000 ton przedstawioną przez LG Chem wykorzystano również w makrodanych Komisji w odniesieniu do mocy produkcyjnych oraz dokonano oszacowań na potrzeby pozostałych wskaźników szkody tego przedsiębiorstwa.
- (213) W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

4.5.2.4. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (214) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	[350 000 – 380 000]	[370 000 – 400 000]	[370 000 – 400 000]	[320 000 – 350 000]
Indeks	100	104	103	89
Udział w rynku	[56 %–58 %]	[58 %–60 %]	[57 %–59 %]	[49 %–51 %]
Indeks	100	105	103	88

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą

- (215) Całkowita sprzedaż na rynku unijnym ogólnie zmniejszyła się w okresie badanym – odnotowano spadek o 11 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem. W latach 2017–2018 całkowita wielkość sprzedaży do Unii wzrosła o 4 %, a następnie stale malała do okresu objętego dochodzeniem. Najbardziej znaczący spadek odnotowano między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem, kiedy to całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym zmalała o 14 %.
- (216) Pomimo stabilnej konsumpcji w Unii, jak pokazano w tabeli 1, wielkość sprzedaży przemysłu Unii stale zmniejszała się w okresie badanym, w związku z czym udział w rynku zmalał o 12 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem. Podobnie w przypadku tendencji w zakresie wielkości sprzedaży unijnej najbardziej znaczący spadek udziału w rynku odnotowano między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem, przy czym spadek ten w ujęciu rok do roku wyniósł 15 %.
- (217) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że Komisja nie może analizować zmian wielkości sprzedaży na rynku unijnym w oderwaniu od sprzedaży na rynkach eksportowych. Sprzedaż została przekierowana z rynku unijnego na rynki eksportowe, a nie została „utracona”.

- (218) W celu ustalenia szkody na rynku unijnym Komisja musi koniecznie przeanalizować rozwój sytuacji na tym rynku. Wzrost wywozu przeanalizowano w sekcji 5.2.4 w celu ustalenia, czy był on przyczyną poniesionej szkody. Komisja odrzuciła zatem argument, że dokonała analizy zmian w oderwaniu od wywozu przemysłu Unii.

4.5.2.5. Wzrost

- (219) W okresie badanym konsumpcja w Unii pozostała stabilna, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym zmalała o 12 %. Przemysł Unii odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, który znacznie wzrósł w tym samym okresie.

4.5.2.6. Zatrudnienie i wydajność

- (220) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba pracowników	[1 000 – 1 150]	[1 000 – 1 150]	[950 – 1 100]	[950 – 1 100]
Indeks	100	98	92	91
Wydajność (w tonach/EPC)	492	510	564	529
Indeks	100	104	115	108

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą

- (221) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii w okresie badanym zmniejszył się. Doprowadziło to do redukcji zatrudnienia o 9 %, bez uwzględnienia zatrudnienia pośredniego.
- (222) Tendencja w zakresie wydajności odpowiadała tendencji dotyczącej wielkości produkcji unijnej, która wzrastała do 2019 r., a następnie spadła między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem. Wydajność wzrosła o 15 % w latach 2017–2019, po czym zmalała w następstwie zmniejszenia wielkości produkcji. Ogólnie wydajność wzrosła tym samym o 8 %. Wynika to z faktu, że podczas gdy wielkość produkcji rosła do 2019 r., a następnie spadła w okresie objętym dochodzeniem, liczba pracowników stale i znacząco malała w okresie badanym. Jednak od 2019 r. do końca okresu objętego dochodzeniem produkcja spadała szybciej niż zatrudnienie ze względu na niższą sprzedaż, co doprowadziło do związanego z tym spadku wydajności (-6 % od 2019 r. do okresu objętego dochodzeniem).
- (223) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że zatrudnienie zmniejszyło się z powodu modernizacji i że nie świadczy to o szkodzi. Mimo że inwestycja NSE miała zapewnić 70 dodatkowych miejsc pracy, zostały one prawdopodobnie zrekomensowane przez modernizację techniczną przeprowadzoną przez BASF w zakładzie w Antwerpii w 2017 r. oraz zamiar realizacji strategii transformacji cyfrowej działalności obejmującej produkcję SAP.
- (224) Choć nie można wykluczyć, że modernizacja mogła przyczynić się do spadku zatrudnienia, to nawet przy braku spadku zatrudnienia inne wskaźniki nadal wskazywały na wyraźne oznaki szkody. Ponadto w przypadku braku szkody należało oczekiwać, że modernizacja doprowadzi do wzrostu wydajności. Nie miało to miejsca. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

4.5.2.7. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (225) Margines dumpingu LG Chem znacznie przekraczał poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.

- (226) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (227) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/t)	[1 200 – 1 500]	[1 250 – 1 550]	[1 250 – 1 550]	[1 000 – 1 300]
Indeks	100	104	103	85
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	[1 200 – 1 500]	[1 400 – 1 700]	[1 400 – 1 700]	[1 200 – 1 500]
Indeks	100	121	118	105

Źródło: objęci próbą producenci unijni

- (228) Ceny sprzedaży na rynku unijnym najpierw wzrosły w 2018 r. o 4 %. Następnie spadły o 1 %, po czym w okresie objętym dochodzeniem spadły o kolejne 17 %. W związku z tym średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii w okresie badanym spadła ogółem o 15 %.
- (229) Jednostkowy koszt produkcji producentów objętych próbą wzrósł o 5 % w okresie badanym. W latach 2017–2018 koszt ten wzrósł o 21 %. Następnie spadł o 3 % w 2019 r. i o 11 % w okresie objętym dochodzeniem. Tendencję tę można wyjaśnić nagłym wzrostem cen surowców w 2018 r., które następnie malały do okresu objętego dochodzeniem.
- (230) Jak pokazano w tabeli 7, średnie jednostkowe ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych częściowo dostosowały się do wahań kosztu produkcji, ale w znacznie wolniejszym tempie. Dlatego też ceny sprzedaży utrzymywały się znacznie poniżej poziomu jednostkowego kosztu produkcji od 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.
- (231) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że analiza przywozu z Korei naruszyła prawo do obrony LG Chem, ponieważ zakresy podane w tabeli 7, pokazujące ceny między 1 000 a 1 300 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem („OD”), tj. w 2020 r., były zawyżone, a przywóz z Korei mógł być równie dobrze wyższy od cen objętych próbą producentów unijnych, na porównywalnym poziomie względem nich lub od nich niższy.
- (232) Zakresy przedstawione w tabeli 7 nie naruszają prawa do obrony LG Chem. Ponieważ Komisja ujawniła w motywie 171, że ceny koreańskie pozostały znacznie poniżej cen przemysłu Unii, dla LG Chem było jasne z myślą o swojej obronie, że ceny koreańskie na 2020 r. nie były ani wyższe od cen przemysłu Unii, ani im równe, ani bardzo do nich zbliżone. Rzeczywista cena producenta unijnego jest szczególnie chronioną informacją handlową i należało ją chronić. Nawet węższy zakres nadal siłą rzeczy nie pozwoliłby jednak LG Chem zobaczyć rzeczywistej różnicy cen i stwierdzić, jak jest ona wysoka. Inny zakres nie poprawiłby zatem zdolności LG Chem do przedstawiania uwag. Co więcej, zakresy podane w tabeli 7 dla kosztów produkcji pozwoliły LG Chem zauważyć, że cena koreańska była wyraźnie niższa od kosztów produkcji przemysłu Unii. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (233) LG Chem argumentował ponadto, że tabela 7 obejmuje wszystkie produkty objętych próbą producentów unijnych, w tym produkty Bio SAP i SAVIVA, które nie konkurują z przywozem z Korei.

- (234) Tabela 7 powinna obejmować cały przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponieważ Komisja odrzuciła wniosek LG Chem o wyłączenie BIO SAP i SAVIVA z zakresu produktu (zob. motyw 73), produkty te słusznie ujęto w danych liczbowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (235) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	[110 000 – 125 000]	[110 000 – 125 000]	[110 000 – 125 000]	[110 000 – 125 000]
Indeks	100	107	103	102

Źródło: objęci próbą producenci unijni

- (236) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się o 7 % w 2018 r., a następnie spadły o 3,5 % w 2019 r. i o 1 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza ogólny wzrost o 2 % w okresie badanym.

4.5.3.3. Zapasy

- (237) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	[50 000 – 60 000]	[50 000 – 60 000]	[70 000 – 80 000]	[75 000 – 85 000]
Indeks	100	92	124	142
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	[20 % – 25 %]	[15 % – 18 %]	[20 % – 25 %]	[20 % – 25 %]
Indeks	100	87	105	121

Źródło: objęci próbą producenci unijni

- (238) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 8 % w 2018 r., a następnie stale i znacząco wzrastał między 2018 r. a końcem okresu objętego dochodzeniem. W okresie badanym wzrósł ogółem o 42 %.

- (239) Cała konsumpcja w Unii jest reprezentowana przez konsumpcję na wolnym rynku, a zatem sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym ucierpiała wskutek bezpośredniej konkurencji ze strony przywozu z Republiki Korei. Stała presja wywierana przez przywóz z Korei Południowej na rynek unijny wraz ze spadkiem sprzedaży i udziału w rynku przemysłu Unii może częściowo tłumaczyć przedstawioną w tabeli 9 tendencję wzrostową w zakresie stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego.

- (240) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji objętych próbą producentów unijnych zmalał o 13 % w 2018 r., a następnie wzrósł powyżej poziomu z 2017 r. zarówno w 2019 r., jak i w okresie objętym dochodzeniem, przy czym stopa wzrostu wynosiła odpowiednio 5 % i 21 % w stosunku do 2017 r.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (241) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	[od - 2 % od - 7 %]	[od - 10 % od - 15 %]	[od - 5 % od - 10 %]	[od - 15 % od - 20 %]
<i>Indeks</i>	(- 100)	(- 469)	(- 324)	(- 756)
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	[od - 5 000 do - 15 000]	[od 5 000 do 15 000]	[od 10 000 do 20 000]	[od 5 000 do 15 000]
<i>Indeks</i>	(- 100)	126	182	73
Inwestycje (w EUR)	[15 000 000 – 25 000 000]	[300 000 000 – 400 000 000]	[5 000 000 – 15 000 000]	[1 000 000 – 10 000 000]
<i>Indeks</i>	100	1 749	37	19
Zwrot z inwestycji	[od - 1 % od - 6 %]	[od - 5 % od - 10 %]	[od - 5 % od - 10 %]	[od - 10 % od - 15 %]
<i>Indeks</i>	(- 100)	(- 630)	(- 508)	(- 1 281)

Źródło: objęci próbą producenci unijni

- (242) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (243) Sprzedaż przemysłu Unii na rzecz niepowiązanych klientów podlegała zmianom: w 2017 r. przynosiła straty, w latach 2018 i 2019 przynosiła znaczne straty, zaś w okresie objętym dochodzeniem – jeszcze większe straty. Pomimo nieznacznej poprawy rentowności w latach 2018–2019 objęci próbą producenci unijni odnotowali znaczne pogorszenie rentowności w okresie badanym, osiągające spadek ponad siedem razy większy niż w 2017 r.
- (244) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto były bardzo zróżnicowane w okresie badanym, głównie ze względu na wzrost kosztów produkcji i ujemną rentowność.
- (245) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym był on ujemny i wykazywał tendencję spadkową podobną do tendencji rentowności. W tym samym okresie przemysł Unii zmniejszył poziom swoich inwestycji ogółem o 81 %, przy czym w 2018 r. nastąpił wzrost w związku z dużymi inwestycjami dokonanymi przez jednego producenta unijnego, jak stwierdzono w motywie 205. Zdolność przemysłu Unii do pozyskania kapitału została jednak naruszona przez straty poniesione w okresie badanym, co można zaobserwować na podstawie spadku inwestycji.
- (246) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem stwierdził, że Komisja powinna była uwzględnić fakt, iż dwaj producenci objęci próbą wykazują różne tendencje pod względem rentowności. LG Chem zauważył, że tylko NSE przynosił straty w 2017 r., podczas gdy BASF był nadal rentowny, a rentowność NSE poprawiła się w okresie od 2018 r. do OD.

(247) Komisja przeanalizowała obraz szkody dla przemysłu Unii jako całości, a nie na poziomie poszczególnych producentów. Aby uzyskać wyważony obraz sytuacji, Komisja wykorzystwała reprezentatywną próbę przemysłu Unii. Ponadto Komisja przeanalizowała jednak, czy indywidualne fakty, takie jak inwestycje, zniekształcają obraz szkody. Czynniki takie wyłączono z analizy szkody w zakresie, w jakim nie były one częścią zwykłego toku działalności gospodarczej. Oprócz tego nie wszystkie przedsiębiorstwa wchodzące w skład próby muszą wykazywać taką samą tendencję w odniesieniu do każdego wskaźnika. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

(248) Wszystkie główne wskaźniki szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Wielkość produkcji przemysłu Unii spadła o około 2 %, a wielkość jego sprzedaży na rynku unijnym zmniejszyła się o 11 %. Biorąc pod uwagę stabilną konsumpcję na rynku unijnym, przełożyło się to na spadek udziału w rynku unijnym z [56 %-58 %] w 2017 r. do [49 %-51 %] w okresie objętym dochodzeniem, co odpowiada spadkowi o 7 % w okresie badanym.

(249) Przywóz z Republiki Korei wzrósł o 33 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem i znacznie zwiększył udział w rynku, chociaż konsumpcja na rynku unijnym pozostała na stałym poziomie. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie zwiększył swój udział w rynku z [12 %-14 %] do [16 %-18 %]. Ponadto w całym okresie badanym ceny przywozu z Korei Południowej spadły o 10 % i były stale niższe od cen przemysłu Unii. W okresie objętym dochodzeniem ceny importowe współpracującego producenta eksportującego podcinały ceny przemysłu Unii średnio o 14,7 %. Co więcej, niezależnie od podjęcia cenowego Komisja zauważyła na podstawie tendencji przedstawionych w tabelach 2, 3, 5 i 7, że przywóz towarów po cenach dumpingowych działał tłumiąco na ceny przemysłu Unii. Przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen w takim samym zakresie, w jakim rosły jego koszty produkcji.

(250) Średnie ceny przemysłu Unii spadły o 15 % w okresie badanym, a od 2018 r. średnie ceny sprzedaży na rynku unijnym były ustalane znacznie poniżej odpowiadających im jednostkowych kosztów produkcji. Rentowność przemysłu Unii wzrosła z [-2 % - -7 %] w 2017 r. do [-15 % - -20 %] w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto stan zapasów przemysłu Unii na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł ogółem o 42 % w okresie badanym i stanowił 25 % produkcji w okresie objętym dochodzeniem.

(251) Jedynie moce produkcyjne przemysłu Unii wykazywały tendencję dodatnią w okresie badanym. Jak pokazano w tabeli 4, moce produkcyjne wzrosły z [540 000 - 580 000] ton w 2017 r. do [650 000 - 690 000] ton w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza ogólny wzrost o 17 %. Wzrost mocy produkcyjnych wynikał z dużych inwestycji dokonanych przez jednego z producentów unijnych w 2018 r. z uwagi na znacząco wysoki wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w 2017 r. ([93 %-95 %]). Poziom wykorzystania mocy produkcyjnych zmniejszył się jednak o 17 % w okresie badanym - z [93 %-95 %] w 2017 r. do [78 %-80 %] w okresie objętym dochodzeniem.

(252) Podsumowując, mimo że konsumpcja na rynku unijnym utrzymywała się na stabilnym poziomie, przemysł Unii nie był w stanie utrzymać swojego udziału w rynku. Przywóz z Republiki Korei był znaczny w całym okresie badanym, a jego ceny były niższe niż ceny przemysłu Unii. Od 2018 r. przemysł Unii prowadził sprzedaż po cenach, które nie pokrywały już jego kosztów, w związku z czym przemysł znacznie ograniczył poziom sprzedaży i ceny.

(253) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(254) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że wniosek, iż wszystkie wskaźniki szkody wykazały negatywną tendencję w okresie badanym, tylko częściowo pokrywa się ze stanem faktycznym, ponieważ produkcja była stabilna, moce produkcyjne zwiększone, część sprzedaży przekierowano na rynki eksportowe, poczyniono znaczne inwestycje, na zatrudnienie miała wpływ modernizacja, a rentowność odzwierciedlała po prostu ogromne inwestycje poczynione w latach 2017-2018. Wbrew zarzutowi LG Chem Komisja przeanalizowała każdy z czynników i odniosła się do argumentów LG Chem. Fakt, że Komisja nie zgodziła się z argumentami LG Chem, nie spowodował, że analiza stała się częściowa. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (255) Po drugim dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia LG Chem argumentował, że wszystkie skorygowane wskaźniki wykazały poprawę w porównaniu z pierwotnie ujawnionymi wskaźnikami. W szczególności dane dotyczące sprzedaży i zatrudnienia wykazały znacznie bardziej ograniczony spadek w okresie badanym i nie potwierdzają już wniosku o wystąpieniu szkody.
- (256) Komisja wykazała powyżej, że w przypadku każdego wskaźnika ujawnionego w drugim dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia dane liczbowe potwierdzają początkową ocenę Komisji dotyczącą istnienia szkody lub przynajmniej jej nie zaprzeczają. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument, że te dane liczbowe nie potwierdzają wniosku o wystąpieniu szkody.
- (257) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu Koalicja na rzecz otwartego i konkurencyjnego rynku SAP⁽¹⁵⁾ („koalicja H”) argumentowała, że od końca okresu objętego dochodzeniem ceny SAP wzrosły. Koalicja H twierdziła i przedstawiła dowody na poparcie twierdzenia, że obecne ceny SAP są znacznie wyższe niż ceny zarejestrowane w okresie objętym dochodzeniem ze względu na wyższe koszty transportu oraz że ceny koreańskie wzrosły powyżej cen producentów unijnych.
- (258) Komisja zauważyła, że koalicja H nie zakwestionowała analizy Komisji dotyczącej cen SAP w okresie badanym. Argumenty te odnoszą się do okresu po okresie badanym i dlatego nie wnoszą nic do analizy tego okresu. Ponadto, jak stwierdziła sama Koalicja H, wzrost cen po OD jest spowodowany wyższymi cenami transportu. Te ceny transportu mają związek z obecną sytuacją wynikającą z pandemii COVID-19. Nie można potwierdzić, że jest to długoterminowa zmiana cen i że w związku z tym można wykluczyć dalszą szkodę w przyszłości. Komisja nie uznała zatem, że mogłoby to zmienić jej ustalenia w odniesieniu do szkody stwierdzonej w okresie objętym dochodzeniem, i odrzuciła wniosek.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (259) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, umowy dotyczące produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom, wyniki wywozu przemysłu Unii, pandemia COVID-19, formuła cenowa w umowach na dostawy surowców, formuła cenowa w umowach na dostawy SAP, koszty zwiększenia mocy produkcyjnych oraz koszty badań i rozwoju.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (260) Wielkość przywozu z Republiki Korei wzrosła (jak pokazano w tabeli 2) o 33 % od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem, w związku z czym jego udział w rynku wzrósł o 33 %, tj. z [12 %-14 %] do [16 %-18 %]. Było to szkodliwe dla przemysłu Unii. W tym samym okresie (jak pokazano w tabeli 5) sprzedaż przemysłu Unii zmalała o 11 %, a jego udział w rynku unijnym zmniejszył się o 12 %. W szczególności udział przemysłu Unii w rynku zmalał z [56 %-58 %] w 2017 r. do [49 %-51 %] w okresie objętym dochodzeniem.
- (261) Ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych spadły o 10 % w okresie badanym (jak pokazano w tabeli 3). Jednocześnie ceny stosowane przez przemysł Unii na rynku unijnym spadły w tym samym okresie o 15 %. Przywóz z Korei Południowej, którego obecność na rynku unijnym rosła w okresie badanym, był dokonywany po cenach, które były stale niższe niż ceny przemysłu Unii.

⁽¹⁵⁾ Do celów niniejszego dochodzenia Komisja zagwarantowała poufne traktowanie tożsamości członków koalicji H. Komisja otrzymała dowody na to, że ujawnienie tożsamości członków koalicji H miałyby dla nich poważne negatywne konsekwencje ze względu na groźbę odwetu handlowego.

- (262) Presja wywierana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodowała również znaczne tłumienie cen, o czym świadczy fakt, że przemysł Unii nie był w stanie podnosić cen w takim samym tempie jak koszty. Jak pokazano w tabeli 7, w okresie badanym koszty produkcji wzrosły o 5 %, podczas gdy ceny sprzedaży przemysłu Unii spadły o 15 %. W okresie badanym ta niezdolność do podniesienia cen spowodowała znaczny spadek rentowności przemysłu Unii z [-2 % – -7 %] do [-15 % – -20 %], co jest wyraźnie poziomem niebezpiecznie niskim.
- (263) Jednocześnie wielkość przywozu z Republiki Korei znacznie wzrosła – o 33 % – a jego udział w rynku wzrósł o 33 %, podczas gdy udział przemysłu Unii w rynku zmalał o 12 %. Mimo bowiem stabilnej konsumpcji na rynku unijnym między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem przywóz z Korei Południowej nadal zwiększał udział w rynku kosztem przemysłu Unii. W tym samym okresie południowokoreańskie ceny importowe spadły o 10 % (tabela 3), ale ceny przemysłu Unii spadły jeszcze bardziej, o 15 %, w przeciwieństwie do kosztów produkcji, które wzrosły o 5 %. Zatem już w 2018 r. przemysł unijny ponosił istotną szkodę wywołaną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (264) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z Republiki Korei wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkada ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.
- (265) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że zarzuty dotyczące presji cenowej nie są poparte faktami, ponieważ w ostatnich specjalistycznych doniesieniach prasowych stwierdzono, że co najmniej dwóch producentów unijnych wprowadziło gwałtowne podwyżki cen SAP.
- (266) Sprawozdania te odnoszą się do okresu po okresie badanym i dlatego nie wnoszą nic do analizy tego okresu. Ponadto taki wzrost cen może być związany z wieloma czynnikami krótkoterminowymi, w tym z niedoborem dostaw spowodowanym międzynarodowym deficytem kontenerów, na co zwróciła uwagę koalicja H. Komisja nie uznała zatem, że mogłoby to zmienić jej ustalenia w odniesieniu do szkody stwierdzonej w okresie objętym dochodzeniem, i odrzuciła wniosek.
- (267) LG Chem twierdził ponadto, że większość wskaźników szkody zaczęła się zmniejszać między 2019 r. a OD, podczas gdy przywóz z Korei wzrastał jedynie od 2017 r. do 2019 r., czyli w okresie, w którym przemysł Unii nie poniósł żadnej szkody pod względem wielkości. W OD miał miejsce spadek sprzedaży i udziałów w rynku, kiedy przemysł Unii postanowił w coraz większym stopniu koncentrować się na rynkach eksportowych i kiedy wzrósł przywóz z Japonii.
- (268) W tym argumente LG Chem łączy dwa argumenty, które również zostały przedstawione oddzielnie. Komisja odnosi się do argumentu, że przemysł Unii postanowił skoncentrować się na rynkach eksportowych, w sekcji 5.2.4 oraz do argumentu, że wzrost przywozu z Japonii w OD mógł przyczynić się do szkody, w sekcji 5.2.3. LG Chem twierdził ponadto, że nie ma związku między zmianami udziału w rynku koreańskiego wywozu a zmianami udziału w rynku przemysłu Unii, ponieważ przemysł Unii stracił większość udziałów w rynku w 2020 r., czyli w roku, w którym przywóz z Korei również tracił udział w rynku.
- (269) Argument ten jest ściśle związany z argumentem LG Chem, że to przywóz z Japonii, a nie z Korei, był odpowiedzialny za utratę udziałów w rynku w 2020 r., i został omówiony oraz odrzucony w motywach 299–306.
- (270) Oprócz tego LG Chem twierdził, że przywóz z Korei nigdy nie miał wpływu na inwestycje, czego dowodem jest ciągłe opracowywanie nowych produktów przez producentów unijnych.
- (271) Chociaż inwestycje producentów unijnych rzeczywiście wzrosły od 2017 r. do 2019 r., w OD zmniejszyły się one gwałtownie z powodu presji cenowej spowodowanej przywozem z Korei. LG Chem nie uwzględnił OD w swojej analizie ciągłego rozwoju nowych produktów. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (272) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania LG Chem zwrócił się do Komisji o przeanalizowanie, czy spadek sprzedaży i udziału przemysłu Unii w rynku był spowodowany przywozem z Japonii, globalną alokacją umów dotyczących produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom oraz inwestycjami mającymi na celu zwiększenie mocy produkcyjnych. LG Chem odniósł się do skargi, w której skarżący twierdzili, że sprzedaż producentów unijnych wykazywała tendencję wahającą się podobną do tendencji konsumpcji do 2019 r. oraz że udział

przemysłu Unii w rynku zmniejszył się jedynie w stosunku do tendencji konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem. LG Chem argumentował, że znaczny wzrost przywozu z Japonii doprowadził do spadku udziału przemysłu Unii w rynku, podczas gdy niewielki wzrost przywozu z Republiki Korei był spowodowany umowami dotyczącymi produktów odpowiadających specjalnym specyfikacjom.

(273) Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu czynniki te przyczyniły się do powstania szkody.

5.2.1. Zwiększony popyt na produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom

(274) LG Chem argumentował, że zwiększony popyt na pochodzące z Korei produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom spowodował wzrost wywozu z Korei.

(275) Produkty te są produkowane i sprzedawane w Unii zarówno przez producentów unijnych, jak i przez producentów południowokoreańskich. Komisja nie stwierdziła wzrostu popytu na produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom. Stwierdziła jednak, że doszło do przesunięcia między dostawcami w skali globalnej, polegającego na tym, że producentowi koreańskiemu udzielano z czasem większej liczby zamówień na produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom.

(276) Ponadto Komisja przeanalizowała zmiany przewidzianych w umowach ilości dostarczanych przez producentów unijnych w okresie badanym i stwierdziła, że chociaż nastąpiły przesunięcia między dostawcami unijnymi, ogólne zmiany podaży w okresie badanym nie miały wpływu na tendencje wskaźników szkody, a w szczególności na rentowność całego przemysłu Unii w okresie badanym.

(277) W związku z tym Komisja stwierdziła, że czynnik ten nie przyczynił się do zaobserwowanej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

(278) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że ponieważ SAP nie jest produktem towarowym, negocjacje nie są oparte na cenach, lecz na jakości. Użytkownicy wymagają określonych gatunków SAP do określonych zastosowań. Umowy zawiera się zatem po prostu z producentami, którzy mogą najlepiej spełnić wymagania klientów.

(279) Komisja zauważyła, że producenci SAP są zazwyczaj w stanie produkować szeroki zakres gatunków do określonych zastosowań oraz że zarówno producenci unijni, jak i koreańscy wytwarzają takie produkty odpowiadające specjalnym specyfikacjom. Odzwierciedla to również fakt, że wielu użytkowników, zwłaszcza dużych, stosuje strategię wielostronnego zaopatrzenia. Świadczy to o tym, że przeważnie nie ma tylko jednego producenta SAP z określonym gatunkiem, który najlepiej spełnia wymagania klientów, ale jest ich wielu. Logicznie rzecz biorąc, użytkownicy, jako przedsiębiorstwa nastawione na zysk, będą w tym przypadku równoważyć korzyści charakterystyczne dla danego SAP, oferowane przez kilku dostawców, z najbardziej opłacalnym zaopatrzeniem. Różni się to od sytuacji, w której użytkownicy byłiby ograniczeni w wyborze najtańszego dostawcy ze względu na kwestie jakościowe lub techniczne. Komisja odrzuciła zatem argument, że negocjacje nie będą się opierać na cenach, lecz wyłącznie na jakości.

5.2.2. Formuła cenowa w umowach na dostawy surowców

(280) Koalicja użytkowników twierdziła, że przemysł Unii poniósł szkodę z powodu formuły cenowej przyjętej w umowach na dostawy, a zatem wprowadzenie środków antidumpingowych nie pozwoli uniknąć spadku cen dla producentów unijnych. Użytkownicy ci sugerowali, że ceny SAP stosowane przez przemysł Unii są zgodne z mechanizmem indeksacji cen surowców i w związku z tym zmieniają się zgodnie z wahaniami cen surowców niezależnie od wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.

(281) Ponadto zarówno koalicja użytkowników, jak i LG Chem twierdzili, że mechanizm formuły cenowej przyjętej w umowach na dostawy był wystarczający do osiągnięcia przez dostawców SAP wystarczających poziomów rentowności, ponieważ wzrosty i spadki kosztów surowców były automatycznie odzwierciedlane w ostatecznej cenie produktów SAP.

(282) W związku z tym domniemane straty rentowności opisane w skardze nie mogły być spowodowane spadkiem cen sprzedaży stosowanych przez przemysł Unii w następstwie podjęcia cenowego powodowanego przez przywóz z Korei Południowej, lecz wzrostem w strukturze kosztów produkcji producentów unijnych.

- (283) Komisja przeanalizowała wpływ formuły cenowej na rentowność. Zgodnie z ogólnym standardem umowy sprzedaży SAP są zawierane na rok lub na wiele lat. W umowach tych cena SAP za dany miesiąc jest regularnie wiązana z ceną głównych surowców w poprzednim kwartale. Ten opóźniony wpływ ceny surowców powoduje niższą lub wyższą marżę zysku w danym miesiącu. Jeżeli cena surowców w poprzednim kwartale była niższa niż w bieżącym miesiącu, ma to negatywny wpływ na marżę. Chociaż z czasem ogólnie pozytywne skutki mogą równoważyć skutki negatywne, Komisja uznała, że w okresie objętym dochodzeniem ogólny wpływ jest ujemny. Wpływ ten był jednak tak niewielki, że mógł jedynie wyjaśnić bardzo niewielką część strat poniesionych przez przemysł Unii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że czynnik ten nie mógł przyczynić się do zaobserwowanej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (284) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że nie doszło do zaniżania ani tłumienia cen. LG Chem argumentował, że formuły cenowe dla SAP, które odzwierciedlają zmiany cen surowców, a nie przywóz z Korei, były czynnikiem wyjaśniającym tendencję spadkową cen, a zatem miały wpływ na obniżenie lub tłumienie cen krajowych. W związku z tym Komisja musiała znaleźć elementy inne niż przywóz, które mogą wyjaśnić znaczny spadek lub tłumienie cen krajowych. Ponadto ceny przywozu z Korei i ceny przemysłu Unii wykazywały te same tendencje.
- (285) Komisja wzięła pod uwagę fakt, że formuły cenowe dla SAP odzwierciedlają zmiany cen surowców. Formuły te służą zapewnieniu, aby rosnące ceny surowców nie miały wpływu na zyski producentów SAP w ramach obowiązujących umów sprzedaży zawartych na czas określony. Gdyby formuły cenowe były jedynym czynnikiem wyjaśniającym tendencję spadkową cen, powinna ona skutkować bardziej stabilną marżą zysku dla producentów europejskich i mieć jedynie niewielkie odzwierciedlenie w cenach, jak opisano w motywie 283, ponieważ ceny są powiązane z cenami surowców w poprzednim kwartale. Te formuły cenowe nie mogą jednak same w sobie odpowiadać za trendy cenowe w renegocjacjach lub nowo wynegocjowanych umowach w porównaniu z istniejącymi starszymi umowami.
- (286) Komisja przeanalizowała zatem zmiany cen, które wystąpiły w okresie badanym, uwzględniając trendy cenowe związane z cenami surowców. W okresie badanym ceny przemysłu Unii spadły bardziej niż ceny surowca. To właśnie ten dodatkowy spadek cen sprzedaży spowodował szkodę, ponieważ nie był on neutralny z perspektywy zysku. Fakt, że ceny przywozu z Korei i ceny przemysłu Unii wykazywały tendencję w tym samym kierunku, ale w różnym tempie, nie zaprzecza temu, że na neutralną dla zysku tendencję spowodowaną cenami surowców nałożyła się dodatkowa tendencja. Komisja odrzuciła zatem argument, że nie wzięła pod uwagę czynnika wyjaśniającego zaniżanie cen.
- (287) Oprócz tego LG Chem argumentował, że spadek cen krajowych nie wynika ze spadku stałego elementu w umowach sprzedaży SAP, lecz raczej z elementu zmiennego, odzwierciedlającego zmiany cen surowców C3 i NaOH. LG Chem argumentował, że znaczna część spadku cen przemysłu Unii w latach 2017–2020 była spowodowana cenami C3 i NaOH, które spadły o 18 % w tym samym okresie, podczas gdy stały element ceny, zgodnie z obliczeniami LG Chem, spadł tylko o 12 % w tym samym okresie. Ponadto LG Chem argumentował, że rentowność producentów unijnych na rynku unijnym miała związek z rentownością producentów unijnych na rynkach eksportowych, co dodatkowo wskazywałoby na to, że odpowiadały za to elementy zewnętrzne wpływające na światowe rynki SAP, a mianowicie formuła cenowa SAP i ograniczenia kosztów.
- (288) Jak wspomniano powyżej, Komisja wzięła pod uwagę fakt, że zmiany dotyczące surowców mają wpływ na cenę sprzedaży. Formuły cenowe służą jednak do dokładnego powiązania ceny sprzedaży w celu utrzymania stałego poziomu zysku i utrzymania zmian dotyczących surowców jako neutralnych w odniesieniu do marży zysku. Dlatego też zmiany w stałej kwocie formuły cenowej w odniesieniu do nowych umów lub renegocjacji są elementem wpływającym na rentowność przemysłu Unii. Gdyby występowały tylko zmiany spowodowane cenami surowców, poziom rentowności w okresie badanym byłby bardziej stabilny. Świadczy to o tym, że to presja cenowa ze strony przywozu z Korei na negocjacje dotyczące elementu cenowego umowy jest przyczyną spadku rentowności, a nie zmieniające się ceny surowców. Fakt, że presja cenowa występuje również równolegle na rynkach eksportowych, nie stoi w sprzeczności z analizą przeprowadzoną w odniesieniu do rynku unijnego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

5.2.3. Przywóz z państw trzecich

(289) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	OD
Japonia	Wielkość sprzedaży (w tonach)	[85 000 – 95 000]	[60 000 – 70 000]	[45 000 – 55 000]	[105 000 – 115 000]
	<i>Indeks</i>	100	72	47	122
	Udział w rynku	[11 % – 15 %]	[8 % – 11 %]	[5 % – 8 %]	[14 % – 18 %]
	<i>Indeks</i>	100	73	54	122
	Średnia cena (EUR/t)	[1 200 – 1 500]	[1 200 – 1 500]	[1 200 – 1 500]	[1 000 – 1 300]
	<i>Indeks</i>	100	101	105	87
Turcja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	43 571	46 929	52 626	54 537
	<i>Indeks</i>	100	108	121	125
	Udział w rynku	[6 %–8 %]	[6 %–8 %]	[7 %–9 %]	[7 %–9 %]
	<i>Indeks</i>	100	108	121	125
	Średnia cena (EUR/t)	1 140	1 155	1 088	981
	<i>Indeks</i>	100	101	96	86
Stany Zjednoczone	Wielkość sprzedaży (w tonach)	40 494	34 952	30 911	30 952
	<i>Indeks</i>	100	87	77	76
	Udział w rynku	[5 %–7 %]	[4 %–6 %]	[4 %–6 %]	[4 %–6 %]
	<i>Indeks</i>	100	88	75	75
	Średnia cena (EUR/t)	3 646	3 936	4 522	4 431
	<i>Indeks</i>	100	108	124	122
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	32 587	29 109	29 046	28 594
	<i>Indeks</i>	100	89	89	88
	Udział w rynku	[4 %–6 %]	[3 %–5 %]	[3 %–5 %]	[3 %–5 %]
	<i>Indeks</i>	100	90	89	88
	Średnia cena (EUR/t)	3 407	3 176	3 070	3 149
	<i>Indeks</i>	100	93	90	92

Źródło: Eurostat, japońskie dane liczbowe skorygowane o poufne informacje rynkowe.

- (290) Podczas gdy przywóz z Japonii najpierw zmniejszył się o 28 % w latach 2017–2018 i o 25 % w latach 2018–2019, w okresie objętym dochodzeniem znacznie wzrósł – o 75 %. Przywóz z Japonii był dokonywany przez jednego z objętych próbą producentów unijnych, Nippon Shokubai Europe, który oprócz własnej produkcji odsprzedaje SAP produkowane przez swoją jednostkę dominującą Nippon Shokubai Japan („Nippon Shokubai”). Do 2019 r. Nippon Shokubai stosował strategię zmniejszania przywozu z Japonii na rzecz produkcji europejskiej, co znajduje odzwierciedlenie w większej wielkości produkcji i wyższych inwestycjach, prowadzących do znacznego wzrostu europejskich mocy produkcyjnych w 2018 r. Z czasem Nippon Shokubai Europe coraz częściej miał do czynienia z klientami domagającymi się niższych cen ze względu na presję wywieraną przez tani przywóz z Korei Południowej. W związku z tym począwszy od okresu objętego dochodzeniem Nippon Shokubai dostosował swoją strategię.
- (291) Aby utrzymać konkurencyjność w stosunku do przywozu z Korei Południowej i nie utracić wielkości sprzedaży w Europie, Nippon Shokubai Europe zwiększył wielkość odsprzedaży SAP produkowanych w Japonii.
- (292) Chociaż ceny przywozu z Japonii i Korei Południowej wykazywały ogólnie zasadniczo podobną tendencję (jak w przypadku przemysłu Unii), istnieje jeden godny uwagi wyjątek: południowokoreańskie ceny importowe znacznie spadły w 2019 r., podczas gdy ceny japońskie nadal rosły, a ceny przemysłu Unii pozostały na niemal stałym poziomie. Sytuacja ta nie była zrównoważona i w konsekwencji zarówno przemysł japoński, jak i przemysł Unii musiały dostosować się do tendencji spadkowej i znacznie obniżyć swoje ceny w okresie objętym dochodzeniem.
- (293) Istotne jest również kształtowanie się udziałów w rynku. Republika Korei zwiększyła swój udział w rynku o 4 punkty procentowe w całym okresie badanym. Przywóz z Japonii natomiast najpierw znacznie zmaleł w latach 2018 i 2019 i wzrósł w OD dopiero w wyniku presji cenowej wywieranej przez przywóz z Korei Południowej, która to presja sprawiła, że produkcja europejska stała się nierentowna. W rezultacie ilości przywożone z Japonii w okresie objętym dochodzeniem były większe niż ilości przywożone na początku okresu objętego dochodzeniem w sprawie szkody, a udział Japonii w rynku wzrósł o 20 % w całym okresie istnienia szkody.
- (294) W aktach sprawy nie ma dowodów sugerujących, że przywóz z Japonii odbywał się po cenach dumpingowych. W związku z tym niezależnie od tego, czy przywóz z Japonii mógł przyczynić się do zaistnienia szkody poniesionej przez innych producentów unijnych, wpływ wywozu z Korei Południowej był znacznie większy w okresie badanym ze względu na niższą cenę i większy wzrost wywożonych ilości w całym tym okresie.
- (295) Ponadto Nippon Shokubai Europe nadal ponosił straty na sprzedaży SAP produkowanych w Europie.
- (296) Przywóz z Turcji w okresie badanym wzrósł o 25 %. Jego udział w rynku wzrósł w tym okresie z [6 %–8 %] do [7 %–9 %]. Średnia cena tego przywozu wykazywała taką samą tendencję jak ceny przywozu z Republiki Korei, mimo że od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem była ustalona na niższym poziomie. W okresie objętym dochodzeniem przywóz tej podcinał ceny przemysłu południowokoreańskiego i przemysłu Unii odpowiednio o 3 % i 14 %. Przywóz z Turcji należy zatem uznać za czynnik przyczyniający się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (297) Ponieważ jednak wielkość tego przywozu zawsze stanowiła mniej niż połowę wielkości przywozu z Republiki Korei, oczywiste jest, że przywóz z Republiki Korei był dużo ważniejszym czynnikiem powodującym szkodę.
- (298) Zarówno wielkość przywozu ze Stanów Zjednoczonych, jak i udział Stanów Zjednoczonych w rynku zmniejszyły się o 24 % w okresie badanym. Równoległe średnie ceny tego przywozu wzrosły o 22 %. Przywóz ze Stanów Zjednoczonych nie mógł zatem przyczynić się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii w tym okresie.
- (299) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem zwrócił się o dodatkowe ujawnienia dotyczące metodyki zastosowanej do określenia wielkości i wartości przywozu z Korei i Japonii. W dodatkowym ujawnieniu z dnia 8 lutego 2022 r. Komisja wyjaśniła, że w przypadku przywozu z państw trzecich oparto się na danych Eurostatu dotyczących przywozu na podstawie kodów CN. W przypadku Japonii informacje Eurostatu dla kodu CN 3906 90 90 dotyczące Japonii zos-

tały sprawdzone w porównaniu z informacjami poufnymi zawartymi w aktach sprawy. Jak wyjaśniono w motywie 195 ogólnego dokumentu ujawniającego informacje, przywóz z Japonii był dokonywany przez jednego z objętych próbą producentów unijnych. Ze względu na fakt, że dane liczbowe pochodzą od jednego producenta, są one poufne. W przypadku Korei Komisja przedstawiła dostosowane dane liczbowe, jak omówiono w motywach 159–163.

- (300) W odniesieniu do uwagi LG Chem, że zakresy podane dla przywozu z Japonii nie pozwalają na jakiegokolwiek właściwe porównanie z przywozem z Korei lub cenami przemysłu Unii, Komisja odniosła się do faktu, że dane są poufne i węższe zakresy nie zapewniłyby ich poufności.
- (301) LG Chem twierdził również, że głównym powodem szkody był przywóz z Japonii. Na poparcie swojego argumentu LG Chem stwierdził, że w szczytowym okresie w 2019 r. przywóz z Korei nie uniemożliwił przemysłowi Unii zwiększenia stałego elementu swoich cen. Stały element zmniejszył się dopiero w 2020 r., kiedy zmniejszył się przywóz z Korei, ale ceny przemysłu Unii spadły w większym stopniu po spadku cen przywozu z Japonii.
- (302) Argument LG Chem wskazuje jedynie na odosobnione porównanie lat 2019 i 2020. Nie uwzględniono w tym jednak faktu, że umowy dotyczące SAP regularnie negocjuje się przez co najmniej rok, ale także jako umowy wieloletnie, a negocjacje cenowe odbywają się regularnie w roku poprzedzającym rozpoczęcie umowy. Oznacza to, że ceny dla umów rozpoczynających się w 2020 r. negocjowano w 2019 r., a umowy wieloletnie rozpoczynające się w 2019 r. negocjowano już w 2018 r.
- (303) W porównaniu z 2017 r. przywóz z Japonii zmniejszył się jednak w 2018 r. o 28 %, a w 2019 r. nawet o 57 %. Ponadto w 2019 r. wielkość przywozu z Japonii, nawet przy górnej granicy zakresu przedstawionego w tabeli 11, nie stanowi nawet połowy przywozu z Korei w tym samym okresie. Z porównania przywozu z Japonii przedstawionego w motywie 113 skargi za okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. [63 000 – 67 000 ton] z przywozem za cały 2020 r. przedstawionym w tabeli 11 [105 000 – 115 000 ton] wynika ponadto, że wzrost przywozu z Japonii nastąpił głównie dopiero w drugiej połowie 2020 r.
- (304) Jest zatem wysoce nieprawdopodobne, aby wzrost przywozu z Japonii w 2020 r. miał wpływ na negocjacje cenowe dotyczące sprzedaży w 2020 r., ale raczej logiczne jest, że dodatkowy wpływ przywozu z Japonii w 2020 r., jeżeli w ogóle wystąpi, objawi się dopiero od 2021 r. W przeciwieństwie do tego, jak przyznaje LG Chem, w 2018 r. przywóz z Korei znacznie wzrósł o 38 % i osiągnął najwyższy poziom w 2019 r., czyli w dwóch latach, w których odbywała się większość negocjacji cenowych na 2020 r. Fakt, iż przywóz z Japonii wzrósł znacząco dopiero w drugiej połowie 2020 r., wskazuje, że przywóz ten jest reakcją na presję cenową wywieraną przez przywóz z Korei, jak podkreślono w motywie 291 powyżej. Komisja odrzuciła zatem argument, że wzrost przywozu z Japonii mający miejsce w 2020 r. jest czynnikiem przyczynowym zaniżania cen na rynku unijnym w 2020 r.
- (305) LG Chem argumentował ponadto, że ceny objętych próbą producentów unijnych podążały za cenami przywozu z Japonii, a nie z Korei.
- (306) LG Chem nie wykazał korelacji cen producentów unijnych z japońskimi cenami importowymi. W latach 2017–2018 ceny producentów unijnych i ceny przywozu z Korei wzrosły o podobną wartość procentową, natomiast japońskie ceny importowe wzrosły tylko nieznacznie. W latach 2018–2019 ceny przywozu z Japonii wyraźnie wzrosły o 4 punkty procentowe, podczas gdy ceny producentów unijnych spadły, podobnie jak koreańskie ceny importowe. Dopiero od 2019 r. do OD występuje wyraźna korelacja, co wskazuje, że rekordowy przywóz z Korei w 2019 r. wywarł presję cenową zarówno na producentów unijnych, jak i przywóz z Japonii.
- (307) LG Chem twierdził również, że NSE nie dostosował swojej strategii, ponieważ utrzymywał stabilną sprzedaż unijną w OD, przy jednoczesnym znacznym przywozie z Japonii. Ponadto według LG Chem zmiana dostawców nie może nastąpić z dnia na dzień ze względu na długi proces onboardingu użytkowników. NSE wdrożył długoterminową drańską strategię w celu zaopatrywania rynku unijnego zarówno z fabryk japońskich, jak i unijnych, przez zwiększenie mocy produkcyjnych w Unii i sprzedaży ze szkodą dla innych producentów unijnych.

- (308) Komisja zauważyła, że przywóz z Japonii, w tym przywóz NSE, znacznie zmniejszył się w latach 2017–2019 i wzrósł dopiero w OD. Świadczy to o tym, że nastąpiło dostosowanie strategii, mające na celu zastąpienie odsprzedaży przywozu z Japonii produkcją lokalną w UE. Dopiero w odpowiedzi na konkurencję ze strony przywozu z Korei po niskich cenach nastąpił wzrost przywozu z Japonii pod koniec 2020 r. Takie dostosowanie może nastąpić szybciej między jednostkami zależnymi grupy wielonarodowej i wymaga krótszego czasu dostosowania po stronie użytkownika. Jest to również zgodne z faktem, że przywóz z Japonii zmniejszył się, podczas gdy moce produkcyjne w Unii zostały zwiększone. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (309) LG Chem twierdził ponadto, że Komisja prawdopodobnie nie doceniła udziału Japonii w rynku, nie biorąc pod uwagę innych japońskich dostawców, takich jak Sumitomo Seika.
- (310) Komisja porównała dane Eurostatu z dostępnymi danymi zawartymi w aktach sprawy, w tym z informacjami przekazanymi przez użytkowników. Akta nie zawierały żadnych wskazówek świadczących o tym, że przywóz dokonywany przez innych japońskich dostawców był niedoszacowany. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (311) Co więcej, LG Chem twierdził, że w zakresie, w jakim przywóz z Turcji wyrządził szkodę przemysłowi Unii, Komisja powinna była zapewnić, aby szkodliwe skutki przywozu z Turcji zostały oddzielone, a nie przypisane przywozowi z Korei.
- (312) Komisja zauważyła w motywach 296 i 297, że przywóz z Turcji ani nie wzrósł znacząco w okresie badanym, ani nie jest porównywalny z przywozem z Korei. Komisja odrzuciła zatem argumenty, że przypisała skutki przywozu z Turcji przywozowi z Korei.

5.2.4. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (313) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania LG Chem zwrócił się do Komisji o przeanalizowanie, czy celowe skupienie się przemysłu Unii na wywozie przyczyniło się do wystąpienia szkody.
- (314) Wielkość wywozu objętych próbą producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (tony)	[90 000 – 105 000]	[95 000 – 110 000]	[115 000 – 130 000]	[135 000 – 150 000]
Indeks	100	102	124	145
Średnia cena (EUR/t)	[1 000 – 1 300]	[1 200 – 1 500]	[1 200 – 1 500]	[1 000 – 1 300]
Indeks	100	123	118	98

Źródło: objęci próbą producenci unijni

- (315) Średnia cena tego wywozu najpierw wzrosła o 23 % w 2018 r. Zmalała ona następnie w 2019 r. do poziomu o 18 % wyższego niż poziom z 2017 r., po czym w okresie objętym dochodzeniem spadła poniżej poziomu z 2017 r. (-2 %). Średnia cena tego wywozu była niższa niż cena przemysłu Unii na rynku unijnym w całym okresie badanym i utrzymywała się na stałym poziomie. Wielkość wywozu była stale niższa od wielkości sprzedaży, jaką przemysł Unii osiągał na rynku unijnym, mimo że w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła ogółem o 45 %.

- (316) Ceny sprzedaży eksportowej kształtowały się bardziej zgodnie ze zmianami cen surowców w okresie badanym, nie wykazywały zatem takiej samej skali spadku cen w okresie badanym jak sprzedaż na rynku unijnym (przedstawiona w tabeli 5). Ponadto biorąc pod uwagę wzrost sprzedaży eksportowej, nie miała ona żadnego dodatkowego negatywnego wpływu na koszty stałe na jednostkę produkcji. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wyniki wywozu nie przyczyniły się znacząco do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (317) Biorąc pod uwagę wolne moce produkcyjne producentów unijnych od 2018 r., nic nie wskazuje również na to, że mieli oni strategię celowej rezygnacji z udziału w rynku w UE na rzecz sprzedaży poza UE. Wolne moce produkcyjne umożliwiłyby producentom unijnym zwiększenie sprzedaży poza UE bez utraty udziału w rynku UE.
- (318) Komisja odrzuciła zatem argument, że celowe skupienie się przemysłu Unii na wywozie przyczyniło się do wystąpienia szkody.
- (319) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem argumentował, że sprzedaż na rynku unijnym nie została utracona przez przemysł Unii, lecz raczej przekierowana z rynku unijnego na rynki eksportowe. Ponadto LG Chem twierdził, że w dochodzeniu z 2007 r. dotyczącym pentaerytrytolu Komisja uznała, że nieznaczny wzrost wielkości wywozu po cenach sprzedaży poniżej średnich cen sprzedaży na rynku unijnym negatywnie wpłynęło na sytuację finansową przemysłu Unii.
- (320) Komisja odnotowała, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii w OD wyniosło jedynie [78–80 %]. Stanowi to potwierdzenie, że przemysł Unii mógł zwiększyć sprzedaż eksportową również bez ograniczania sprzedaży na rynku unijnym. W przeciwieństwie do dochodzenia dotyczącego pentaerytrytolu, jak opisano w motywie 316, wzrost sprzedaży eksportowej nie przyczynił się zatem znacznie do istotnej szkody.
- (321) W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.5. *Pandemia COVID-19*

- (322) LG Chem twierdził również, że pogorszenie koniunktury gospodarczej spowodowane pandemią COVID-19 należy uwzględnić jako czynnik, który mógł potencjalnie wyrządzić szkodę przemysłowi Unii w okresie od połowy 2019 r. do 2020 r. LG Chem zwrócił się do Komisji o zbadanie, w jakim stopniu czynnik ten przyczynił się do powstania szkody dla przemysłu Unii.
- (323) SAP są wykorzystywane głównie do zaspokajania podstawowych potrzeb w zakresie higieny, a zatem pandemia COVID-19 nie miała negatywnego wpływu na te produkty. Chociaż na początku 2020 r. strach na rynku doprowadził do wzrostu popytu na produkty higieniczne, a tym samym na SAP, w ciągu roku sytuacja unormowała się. Nie wystąpiły również większe przerwy w produkcji spowodowane pandemią. Nie zaobserwowano żadnych innych negatywnych skutków pandemii COVID-19 dla producentów SAP. Komisja odrzuciła zatem argument, że pandemia COVID-19 przyczyniła się do powstania szkody.

5.2.6. *Szkoda spowodowana kosztami zwiększenia mocy produkcyjnych*

- (324) Koalicja użytkowników i LG Chem twierdziły ponadto, że spadek rentowności, o którym mowa w skardze przemysłu Unii, może być wynikiem nadzwyczajnych wydatków, a nie zwykłych względów handlowych. Sugerowały one, że inwestycje przemysłu Unii w nowe moce produkcyjne – opisane już w motywie 205 – mogły odegrać pewną rolę w tej kwestii poprzez zwiększenie kosztów produkcji.
- (325) LG Chem dodał, że takie nadzwyczajne wydatki mogą również dotyczyć inwestycji w rozwój nowych technologii przez przemysł Unii, które to inwestycje – podobnie jak inwestycje w moce produkcyjne – przyczyniły się do wzrostu kosztów produkcji.
- (326) Komisja zauważyła, że inwestowanie przez producentów SAP w nowe urządzenia produkcyjne jest częścią normalnej działalności gospodarczej, zwłaszcza w sytuacji niemal pełnego wykorzystania mocy produkcyjnych, co było faktem na początku badanego okresu. Wzrost mocy produkcyjnych nie miał również nieracjonalnego wymiaru, zwłaszcza biorąc pod uwagę wydajność produkcji związaną z większymi mocami produkcyjnymi. Ponadto Komisja

zwróciła się do objętych próbą producentów unijnych o wyłączenie ze wskaźników szkody wszelkich nietypowych skutków wynikających z utraty wartości lub nadzwyczajnego odpisu.

- (327) Komisja odrzuciła zatem argument, że koszty wzrostu mocy produkcyjnych przyczyniły się do wystąpienia szkody.

5.2.7. Znaczne koszty badań i rozwoju

- (328) LG Chem twierdził, że producenci unijni skupili się na opracowywaniu nowych materiałów, co wiązało się ze znacznymi kosztami badań i rozwoju, które siłą rzeczy również doprowadziły do znacznego wzrostu kosztów.

- (329) Inwestowanie przez producentów SAP w opracowywanie nowych rodzajów produktów jest elementem normalnej działalności gospodarczej. LG Chem również regularnie inwestuje w rozwój nowych rodzajów SAP i wyraźnie podkreślił znaczenie takich inwestycji w kontekście SAP odpowiadających specjalnym specyfikacjom. Fakt, że badania i rozwój generują koszty, stanowi zatem normalny element działalności gospodarczej. Podczas weryfikacji objętych próbą producentów unijnych nie stwierdzono nieracjonalnie wysokich kosztów badań i rozwoju.

- (330) Komisja odrzuciła zatem argument, że koszty badań i rozwoju przyczyniły się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.8. Negocjowanie cen na poziomie światowym

- (331) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że zważywszy na nieznaczną liczbę nabywców działających na skalę światową ceny są ustalane na poziomie światowym, a nie na podstawie indywidualnych tendencji na rynku unijnym.

- (332) Po pierwsze, nie wszyscy użytkownicy SAP prowadzą działalność na szczeblu globalnym, co wykazało szereg użytkowników, którzy zgłosili się w toku postępowania i którzy całą produkcję prowadzą w Unii. W swojej argumentacji LG Chem nie wskazał ani nie uzasadnił, do której części sprzedaży w Unii zastosowanie ma zasada negocjowania cen na poziomie światowym. Po drugie, nawet w przypadkach, w których ceny są negocjowane na poziomie światowym, w takich negocjacjach cenowych siłą rzeczy uwzględnia się poziom cen na rynku unijnym. Żaden podmiot działający na arenie międzynarodowej nie zapłaciłby wyższej ceny światowej, gdyby dostępna była tańsza dostawa na rynku unijnym. Jednocześnie, jeżeli dostawca w ramach ogólnoświatowej umowy zgodziłby się prowadzić dostawy w Unii po cenach dumpingowych i wyrządzających szkodę, wówczas taka ogólnoświatowa umowa nie uzasadnia takiego dumpingu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (333) Porównanie sytuacji przywozu z sytuacją przemysłu Unii na początku i na końcu okresu badanego wskazuje na to, że znaczny wzrost przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyraźnie zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii. Uściślając, sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu w latach 2019 i 2020. Ceny południowokoreańskie znacznie spadły w 2019 r., podczas gdy przemysł Unii (i Japonii) utrzymał swój poziom cen. Odbiło się to jednak kosztem wielkości jego sprzedaży, ponieważ Republika Korei znacznie zwiększyła swoją sprzedaż. W odpowiedzi przemysł Unii podążył za trendem cenowym wyznaczonym przez Republikę Korei i obniżył swoje ceny sprzedaży w 2020 r., ale nadal tracił znaczne ilości sprzedaży na rynku. Przywóz towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii od 2017 r. ze względu na ogromną penetrację rynku kosztem przemysłu Unii. Pod względem cen rosnący udział przywozu w rynku stale podcinał ceny przemysłu unii i wywierał znaczną presję cenową, a także uniemożliwił zwiększenie cen rynkowych, adekwatne do wzrostu kosztów surowców, które było konieczne, aby przemysł Unii mógł osiągnąć rozsądny poziom zysku.

- (334) Inne czynniki, takie jak spadek wielkości sprzedaży i przesunięcia w przypadku SAP odpowiadających specjalnym specyfikacjom lub wahania cen surowców, nie przyczyniły się do zaobserwowanej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

- (335) Przywóz z Japonii i Turcji z kolei miał ograniczony wpływ na przemysł. Przywóz z Turcji odbywał się po cenach podobnych do cen przywozu z Korei Południowej, ale przy znacznie mniejszych ilościach, a zatem przywóz ten nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Podobnie przywóz z Japonii nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Przywóz ten zmalał w okresie badanym i wzrósł znacząco dopiero w okresie objętym dochodzeniem. W przywozie z Japonii stosowany był jednak wyższy poziom

cen niż w przypadku przywozu z Korei Południowej. Przywóz z Republiki Korei po cenach znacznie niższych niż ceny przemysłu Unii był głównym powodem utraty sprzedaży przez przemysł Unii i braku możliwości zwiększenia cen adekwatnie do wzrostu kosztów produkcji, co doprowadziło do poważnego zmniejszenia rentowności.

- (336) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.
- (337) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkada jest wyraźna pod względem zmian poziomu produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży na rynku unijnym, udziału w rynku, zatrudnienia, średniej jednostkowej ceny sprzedaży na rynku Unii, kosztów produkcji, stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, rentowności i zwrotu z inwestycji, rozpatrywanych w świetle zmian wielkości i cen przywozu z Korei Południowej (zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w porównaniu z innymi uczestnikami rynku).

6. INTERES UNII

- (338) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii i użytkowników. Ponieważ produkt jest głównie sprzedawany bezpośrednio klientowi, żaden importer niepowiązany nie uczestniczył w procedurze.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (339) Wprowadzenie środków poprawi warunki rynkowe dla producentów unijnych, którzy będą w stanie poprawić swoją pozycję konkurencyjną na rynku oraz odzyskać utraconą wielkość sprzedaży i udział w rynku. Ponieważ presja cenowa ze strony nieuczciwego przywozu zostałaby zniesiona, przemysł Unii będzie mógł podnieść ceny sprzedaży i osiągnąć trwałą rentowność.
- (340) Brak środków miałby znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii, ponieważ przywóz nadal by wzrastał, prowadząc do dalszego zaniżania cen w Unii. Miałoby to negatywny wpływ na produkcję i wielkość sprzedaży przemysłu Unii, a także na jego udział w rynku. To z kolei wpłynęłoby negatywnie na wskaźniki finansowe przemysłu Unii, a w szczególności jeszcze bardziej pogorszyłoby sytuację, która już przynosi straty, co miałoby negatywny wpływ na inwestycje i zatrudnienie w Unii.
- (341) Wprowadzenie środków leżałoby zatem wyraźnie w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes użytkowników

- (342) W toku dochodzenia zgłosiło się kilku użytkowników, ale tylko dwóch z nich udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Obaj użytkownicy produkowali głównie produkty ochrony zdrowia dla dorosłych. Odpowiedzi obu użytkowników były w znacznym stopniu niewystarczające i tylko jedno z przedsiębiorstw odpowiedziało na wniosek Komisji o dostarczenie dodatkowych informacji w wyznaczonym terminie, przy czym udzielona odpowiedź była nadal niewystarczająca. W rezultacie w przypadku jednego z użytkowników Komisja nie była w stanie w ogóle ocenić wpływu ceł antydumpingowych. W przypadku drugiego użytkownika pomimo niepełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja była w stanie oszacować wpływ środków. W przypadku tego przedsiębiorstwa SAP stanowiły [5–15 %] jego kosztów produkcji, ale tylko około jednej trzeciej tych SAP pochodziło z dostaw z Korei Południowej. Przedsiębiorstwo to wykazało również, że w przypadku ważnych kluczowych rynków wieloletnie umowy z publicznym sektorem opieki zdrowotnej i zakładami ubezpieczeń uniemożliwiają przenoszenie dodatkowych kosztów produkcji. Przedsiębiorstwo przedstawiło również dowody na to, że różne państwa obniżyły koszty w sektorze opieki zdrowotnej, wywierając presję na przedsiębiorstwo, by obniżyło ceny sprzedaży. Pomimo tych wyzwań, a w szczególności cięć kosztów w publicznym sektorze opieki zdrowotnej, które miały wpływ na sprzedaż użytkowników, przedsiębiorstwo odnotowało rozsądny zysk na poziomie [10–20 %]. Komisja stwierdziła zatem, że środki w wysokości 14,7 % w odniesieniu do [5–15 %] jego kosztów produkcji mogą zostać wchłonięte lub przynajmniej przeniesione na konsumentów.

- (343) Czterech innych użytkowników, w tym Procter & Gamble, FATER i Essity, a także koalicja użytkowników obejmująca czterech użytkowników, przedstawiło swoje argumenty podczas posiedzeń wyjaśniających i w oświadczeniach. Wszyscy użytkownicy zdecydowanie sprzeciwiali się wprowadzeniu środków.
- (344) Procter & Gamble argumentował, że dostęp do wszystkich dostawców SAP, w tym dostawców południowokoreańskich, ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania strategii dostaw z wielu źródeł, aby zapewnić stabilność dostaw, zwłaszcza w odniesieniu do SAP odpowiadających specjalnym specyfikacjom, których to produktów nie mogą wytwarzać wszyscy producenci SAP. Moce produkcyjne producentów unijnych w zakresie wytwarzania konkretnych SAP 8. generacji wymaganych przez Procter & Gamble nie są wystarczające, aby zapewnić wymaganą wielkość produkcji. Gdyby Procter & Gamble był zmuszony do stosowania innych SAP niespełniających specyfikacji 8. generacji, mogłoby to pociągnąć za sobą znaczne koszty dostosowania opakowań i transportu oraz mieć negatywny wpływ na środowisko wskutek zwiększenia ilości odpadów. Ponadto zmiana w SAP będzie wymagała procesu dostosowania trwającego co najmniej sześć miesięcy.
- (345) FATER przedstawił podobne argumenty dotyczące stabilności dostaw i niewystarczających mocy produkcyjnych w odniesieniu do SAP 8. i 9. generacji oraz wymaganego okresu dostosowania trwającego od sześciu do dziewięciu miesięcy. FATER oszacował, że negatywny wpływ na przedsiębiorstwo w przypadku konieczności stosowania innych rodzajów SAP skutkowałby odejściem od standaryzacji i dodatkowymi kosztami w siedmiocyfrowej kwocie w euro.
- (346) Trzeci użytkownik przedstawił podobne argumenty dotyczące stabilności dostaw, kosztów dostosowania związanych ze zmianą SAP oraz wpływu na środowisko.
- (347) Koalicja użytkowników oraz inny użytkownik zasugerowali, że ze względu na ryzyko, iż jeden z producentów unijnych będzie rozważał sprzedaż swojej działalności obejmującej produkcję SAP, wprowadzenie środków antydumpingowych wzmocniłoby duopol i zagroziłoby konkurencji na rynku unijnym.
- (348) Współpracujący producent eksportujący odniósł się również do ryzyka, że środki antydumpingowe mogą osłabić uczciwą konkurencję na rynku unijnym.
- (349) Podobne twierdzenia przedstawił inny użytkownik SAP, Essity. Twierdził on, że bez zagrożenia konkurencją przemysł Unii miałby niewielką motywację do dywersyfikacji produkcji i opracowywania nowych rozwiązań w celu zaspokojenia zmieniających się potrzeb klientów, co utrudniałoby dążenie Essity do dywersyfikacji i skutkowałoby zależnością tego przedsiębiorstwa od zaledwie kilku producentów unijnych.
- (350) Komisja uważa, że koalicja użytkowników nie przedstawiła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń dotyczących możliwości powstania duopolu na rynku unijnym w przypadku nałożenia ceł antydumpingowych. W szczególności koalicja nie wzięła pod uwagę tego, że przywóz towarów po cenach dumpingowych i wynikający z niego spadek rentowności przemysłu Unii mogą nie zwiększać ryzyka opuszczenia rynku przez jednego producenta unijnego.
- (351) Ponadto informacje zgromadzone w toku dochodzenia nie dostarczyły żadnych dowodów świadczących o stosowaniu jakichkolwiek praktyk ograniczających konkurencję przez przemysł Unii. Wręcz przeciwnie – zgromadzono konkretne dowody, że przemysł Unii był gotowy i skłonny dostarczać produkt objęty postępowaniem każdemu użytkownikowi.
- (352) Komisja stwierdziła, że środki zwiększają koszty produkcji ponoszone przez użytkowników i nie leżą w interesie użytkowników. Biorąc pod uwagę, że planowana kwota ceł nie będzie miała skutku odstrasżającego, ponieważ SAP stanowią jedynie [5–15 %] kosztu produkcji pieluch dla dorosłych lub dla dzieci, Komisja stwierdziła, że interes użytkowników polegający na dysponowaniu dostępem do wszystkich światowych dostawców SAP bez ceł nie przeważa nad interesem przemysłu Unii polegającym na ochronie przed przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (353) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu P&G i Fater nie zgodziły się ze stwierdzeniem przedstawionym w motywie 351, jeżeli chodzi o zdolność przemysłu Unii do dostarczania produktu objętego postępowaniem każdemu użytkownikowi. Twierdziły one, że przemysł Unii nie jest w stanie dostarczać wymaganych ilości SAP 8. i 9. generacji, gdyż nie dysponuje mocami produkcyjnymi w odniesieniu do tego konkretnego produktu SAP.
- (354) Podobne argumenty wysunęła koalicja H w swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu. Koalicja ta nie zgodziła się ponadto z wnioskiem Komisji, jeżeli chodzi o zdolność przemysłu Unii do dostarczania produktu objętego postępowaniem każdemu użytkownikowi. Przedstawiła ona twierdzenie i dowody, że użytkownicy SAP systematycznie doświadczali zakłóceń w łańcuchu dostaw na rynku unijnym i nie byli w stanie zapewnić sobie SAP o jakości

i w ilości wymaganych na potrzeby swojej produkcji. Koalicja ta stwierdziła, że ze względu na występujące zakłócenia w łańcuchu dostaw przemysł Unii nie byłby w stanie zrekompensować utraty konkurencyjnego przywozu SAP spoza UE.

- (355) Dowody przedstawione przez P&G, Fater i koalicję H na poparcie niewystarczającej podaży dotyczą przede wszystkim okresu po okresie objętym dochodzeniem, ale również drugiego i trzeciego kwartału OD. Z dowodów przedstawionych w odniesieniu do OD wynika, że jeden z europejskich dostawców odczuwał tymczasowe skutki obostrzeń związanych z Covid-19 w okresie marzec–czerwiec 2020 r. Z danych tych wynika jednak również, że była to tymczasowa i nadzwyczajna sytuacja, a dostawy szybko wznowiono po zniesieniu obostrzeń. Ponadto przedstawione dane nie wskazują, aby te same trudności występowały w całym przemyśle UE. Wręcz przeciwnie – na podstawie danych wydaje się, że niewystarczającą podaż ze strony jednego producenta unijnego częściowo złagodził wzrost podaży ze strony innych producentów unijnych (w połączeniu z przywozem spoza UE). Komisja uznała zatem, że dowody przedstawione w OD były niewystarczające do stwierdzenia, że przemysł UE nie byłby w stanie zaopatrzyć użytkowników w normalnych warunkach prowadzenia działalności.
- (356) Wszystkie pozostałe dowody dotyczyły okresu po OD, w którym występowały skutki zakłóceń w dostawach spowodowane brakami w zakresie transportu zagranicznego i światowego na skutek pandemii COVID-19, co doprowadziło do większego popytu na europejski SAP. Były to jednak tymczasowe i niestrukturalne zjawiska, które miały zniknąć wraz z dostosowaniem łańcuchów dostaw do skutków pandemii COVID-19. W praktyce, jak twierdzili różni użytkownicy, dostosowanie się do nowego dostawcy często może nie nastąpić od razu, a umowy dotyczące dostaw zawiera się regularnie na co najmniej jeden rok. Ta organizacja oparta na umowach długoterminowych daje przemysłowi Unii trochę czasu na dostosowanie się, szczególnie uwzględniając udowodnioną zdolność przemysłu Unii do dokonywania znaczących inwestycji. Ponadto dowody potwierdzające przedstawione przez koalicję H nie wskazywały na występowanie jakichkolwiek poważnych problemów strukturalnych wpływających na zdolność lub gotowość europejskich producentów do realizacji dostaw w normalnych warunkach rynkowych. Na przykład w wiadomościach e-mail odnoszących się do Nippon Shokubai wskazano wyłącznie kwestie dotyczące dostaw z należącego do przedsiębiorstwa zakładu japońskiego, a nie z zakładu europejskiego. Wszystkie dowody przedstawione w odniesieniu do BASF dotyczyły wyłącznie nieoczekiwanego i tymczasowego problemu mającego wpływ na jednego gatunku SAP. Podobnie dowody dotyczące pozostałych dwóch europejskich producentów nie wskazywały na występowanie jakichkolwiek strukturalnych problemów w zakresie podaży.
- (357) Jeżeli chodzi o P&G, przedsiębiorstwo to nie twierdziło, że producenci unijni nie mogą produkować SAP 8. i 9. generacji, tylko że moce produkcyjne obecnie dostosowane i przeznaczone do tego rodzaju SAP są niewystarczające do sprostania zapotrzebowania P&G. Przemysł Unii wykazał jednak gotowość do inwestycji w okresie objętym dochodzeniem, co świadczy o tym, że istniejące wolne moce produkcyjne w razie potrzeby można dostosować lub zwiększyć. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie, że nie wzięła pod uwagę dowodów przedstawionych przez P&G, Fater i koalicję H.
- (358) P&G i Fater twierdziły ponadto, że Komisja nie uzasadniła, jakie zgromadzone „konkretne dowody” pozwoliły na stwierdzenie, że przemysł Unii był gotowy i skłonny dostarczać produkt objęty postępowaniem każdemu użytkownikowi, jak stwierdzono w motywie 351. Podobne argumenty wysunęła koalicja H w swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu.
- (359) Komisja wyjaśnia, że zgromadzone konkretne dowody odnoszą się do wolnych mocy produkcyjnych, inwestycji w zakresie dostosowania się do potrzeb nowych klientów i przyjmowania nowych klientów.
- (360) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że sytuacja w zakresie podaży zmieniła się od 2020 r., co dotyczy między innymi cen i dostępności dostaw SAP w Unii, przy czym argument ten potwierdzał argumenty przedstawione przez P&G i innych użytkowników. Ponadto LG Chem twierdzi, że cena SAP wzrasta wraz ze wzrostem cen propylenu i sody kaustycznej. Komisja uwzględniła fakt, że użytkownicy przedstawili dowody, z których wynika, iż pandemia COVID-19 i związane z nią braki w zakresie transportu zagranicznego spowodowały tymczasową niewystarczającą podaż SAP i skutkowały rosnącymi cenami. Komisja uznała jednak, że jest to jedynie tymczasowa zmiana (zob. również motyw 355). Ponadto nie jest prawdopodobne, aby wzrost cen SAP ze względu na zwiększenie kosztów surowców miał poprawić rentowność przemysłu Unii w perspektywie długoterminowej. Komisja uznała zatem, że tymczasowa niewystarczająca podaż nie wpływa na interes Unii związany z nałożeniem środka w celu przeciwdziałania ustalonemu dumpingowi wyrządzającemu szkodę.
- (361) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu koalicja H nie zgodziła się z metodyką przyjętą przez Komisję. W szczególności koalicja ta uznała, że wnioski dotyczące interesu Unii opierają się na ograniczonych i nieprawdziwych informacjach, które Komisja określiła jako niewystarczające w motywie 342.

- (362) Koalicja H nie zgodziła się również z wnioskiem Komisji przedstawionym w motywie 352, zgodnie z którym SAP stanowią [5–15 %] kosztu produkcji pieluch dla dorosłych lub dla dzieci. Koalicja ta przedstawiła twierdzenie i dowody, że koszt SAP stanowił [20–30 %] całkowitych kosztów produkcji.
- (363) Twierdziła ona również, że Komisja wyciągnęła swój wniosek na podstawie danych przedstawionych zaledwie przez jednego użytkownika, a zatem nie uwzględniła przedstawionych dowodów dotyczących trudności w przeniesieniu dodatkowego obciążenia związanego z cłami na klientów. W szczególności wyjaśniono, że użytkownicy SAP zwykle nie byłoby w stanie przenieść wzrostu cen na własnych klientów z wielu różnych powodów, takich jak umowy długoterminowe, ostra konkurencja ze strony konkurentów spoza UE i wrażliwość klientów na ceny.
- (364) W ocenie wszystkich dokumentów przedstawionych przez wszystkie zainteresowane strony Komisja nie opierała się na ograniczonych i nieprawdziwych informacjach. Komisja zweryfikowała przedstawione informacje w stopniu, jaki w jakim pozwalał na to poziom współpracy ze strony zainteresowanych stron. Dotyczy to między innymi procentowego udziału kosztu SAP w kosztach produkcji produktów higienicznych dla dzieci i dla dorosłych. W związku z tym Komisja odrzuciła te twierdzenia koalicji H.
- (365) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Kimberly-Clark twierdziło, że ceny SAP na rynku unijnym w dużej mierze zależą od inflacji kosztów produkcji, a nie od przywozu z Korei. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że ceny SAP pochłaniały wpływ inflacji na koszty towarów, dystrybucji, pracy i energii przez cały 2021 r., i w rezultacie ceny SAP wzrosły. Podsumowując, przedsiębiorstwo Kimberly-Clark twierdziło, że środki antidumpingowe jeszcze bardziej spotęgują tendencję rosnących cen zarówno dla dalszych użytkowników, jak i końcowych odbiorców produktów, w tym SAP.
- (366) W odpowiedzi Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo Kimberly-Clark słusznie wskazało, że unijni producenci SAP pochłaniali wzrosty kosztów produkcji, gdyż nie mogli odpowiednio zwiększyć cen sprzedaży. Świadczy to jednak wyłącznie o występowaniu presji cenowej na rynku oraz o tym, że producenci nie byli w stanie przenieść zwiększonych kosztów produkcji na klientów. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (367) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Kimberly-Clark ponadto nie zgodziło się z wnioskiem Komisji, że cła nie będą miały skutku odstraszającego, ponieważ SAP stanowią jedynie [5–15 %] kosztu produkcji pieluch dla dorosłych lub dla dzieci, jak stwierdzono w motywie 352. Twierdziło ono, że w ramach tej metody obliczania nie bierze się pod uwagę faktu, że SAP nie stanowią towarów zamiennych.
- (368) W swojej ocenie Komisja uwzględniła fakt, że produkowane SAP mają różne właściwości, a użytkownicy wybierają konkretny rodzaj SAP, który najlepiej odpowiada ich produktowi. Same techniczne różnice nie uzasadniały jednak dodania dodatkowych kategorii numerów kontrolnych produktu. Komisja początkowo zgromadziła więcej szczegółowych danych i uznała, że uzasadnione było wyłącznie stosowanie podziału ze względu na zastosowanie i dodatki przeciwapachowe. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (369) Koalicja H twierdziła również, że Komisja nie przeprowadziła prawidłowej oceny w związku z wątpliwościami zgłoszonymi przez szereg użytkowników SAP w kwestii nałożenia ceł, w wyniku czego sformułowano nieprawidłowe wnioski dotyczące interesu Unii. Koalicja ta twierdziła, że Komisja nie skorzystała z okazji poinstruowania użytkowników, w jaki sposób mają przedstawiać uwagi w sposób bardziej kompletny i przydatny, oraz nie poczyniła wystarczających starań w kierunku współpracy z tymi użytkownikami tak, aby ostatecznie zgromadzone informacje umożliwiły przeprowadzenie prawidłowej oceny interesu Unii. Twierdziła ona ponadto, że wydaje się, iż spośród członków koalicji H jedynie trzech użytkowników SAP otrzymało kwestionariusz od Komisji, a Komisja wykorzystała jedynie informacje przedstawione w jednej z dwóch odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zignorowała argumenty przedstawione podczas posiedzeń wyjaśniających i w oświadczeniach co najmniej ośmiu innych użytkowników SAP.
- (370) Komisja przesłała zawiadomienie o wszczęciu postępowania wraz z linkiem do odpowiedniego kwestionariusza dla użytkowników do wszystkich znanych użytkowników, a wszystkich użytkowników, którzy się zgłosili, poinformowano o postępowaniu. W ocenie wzięto pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez użytkowników. Ponadto Komisja skontaktowała się ze wszystkimi użytkownikami, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników, w celu weryfikacji ich danych. W drodze pisma w sprawie uzupełnienia braków przekazano wytyczne dotyczące niezbędnych danych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument, że w przypadku tego postępowania w niewystarczającym stopniu uwzględniła użytkowników lub zapewniła im niewystarczającą pomoc.

6.3. Pozostałe czynniki

- (371) Kilku użytkowników wskazało, że wzrost kosztu produkcji produktów ochrony zdrowia zwiększy koszty ponoszone przez konsumentów tych produktów. Ponadto ograniczenie dostępu do SAP 8. i 9. generacji może prowadzić do obniżenia jakości produktów dla konsumentów.
- (372) Komisja uznała, że dodatkowe koszty produkcji, które mogą wynikać z wprowadzonych środków, spowodują wzrost cen dla konsumentów produktów ochrony zdrowia. Komisja uważa jednak, że poziom tego wzrostu nie będzie na tyle wysoki, aby interes konsumentów w dostępie do produktów ochrony zdrowia po rozsądnych cenach przeważał nad interesem przemysłu Unii polegającym na ochronie przed przywozem towarów po cenach dumpingowych. Ponadto środki te nie uniemożliwiałyby użytkownikom dalszego wytwarzania produktów ochrony zdrowia, w tym SAP 8. i 9. generacji.
- (373) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu Fater twierdził, że Komisja nie odniosła się do wątpliwości dotyczących możliwości wywierania przez środki antidumpingowe wpływu na zdolność klientów do uzyskania dostępu do produktów ochrony zdrowia po rozsądnej cenie. Przedsiębiorstwo to powtórzyło, że produkcję wyrobów medycznych prowadzi w oparciu o współpracę z koreańskimi eksporterami, a przedmiotowe środki oznaczałyby dodatkowe prace techniczne i konieczność modyfikacji produktów, co skutkowałooby wyższą ceną dla odbiorców końcowych.
- (374) Komisja odniosła się do ewentualnego wzrostu kosztów dla konsumentów produktów ochrony zdrowia w motywie 372 i rozważyła te koszty w odniesieniu do interesu przemysłu Unii, jakim jest ochrona przed przywozem towarów po cenach dumpingowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie Fater.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (375) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu SAP pochodzących z Republiki Korei nie leży w interesie Unii.

7. POZIOM ŚRODKÓW

- (376) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki ostateczne, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (377) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (378) Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł Unii. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”) dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (379) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, aby ustalić zysk docelowy, Komisja wzięła pod uwagę poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (380) Komisja ustaliła zysk podstawowy pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. W całym okresie badanym przemysł Unii ponosił straty. Ponieważ marża zysku była niższa niż minimalny poziom 6 % wymagany w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, tę marżę zysku zastąpiono poziomem 6 %.
- (381) Nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń, że poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji przemysłu Unii w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji.

- (382) Nie przedstawiono również żadnych zastrzeżeń dotyczących przyszłych kosztów wynikających z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, które to koszty przemysł Unii ponieść w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (383) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając docelową marżę zysku wynoszącą 6 % do kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (384) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – objętych próbą producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Różnica wynikająca z tego porównania została wyrażona w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (385) Poziom usuwający szkodę dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono w ten sam sposób co margines dumpingu dla przedsiębiorstwa współpracującego.

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu	Ostateczny margines szkody
LG Chem Ltd.	13,4 %	34,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,8 %	101,2 %

- (386) Po ostatecznym ujawnieniu LG Chem twierdził, że przy ustalaniu marginesu szkody popełniono ten sam błąd co w przypadku obliczeń podcięcia cenowego, a przedstawione przez to przedsiębiorstwo ustalenia w odniesieniu do podcięcia cenowego stosuje się odpowiednio. Ponadto margines szkody należy skorygować o wpływ pozostałych czynników wskazanych przez LG Chem.
- (387) Komisja odniosła się do swoich argumentów przedstawionych w motywach 184–188, a także do swoich kontrargumentów wobec argumentów LG Chem dotyczących wpływu przywozu z innych państw, wzoru na ceny SAP i inwestycji przemysłu Unii, określonych w odpowiednich sekcjach analizy związku przyczynowego. W związku z powyższym twierdzenia te odrzucono również w kontekście ustalania marginesu szkody.
- (388) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu skarżący i Evonik twierdzili, że zysk docelowy na poziomie 6 % nie odzwierciedlał zysku, który osiągnęliby producenci UE, gdyby nie dochodziło do nieuczciwych praktyk handlowych. W szczególności twierdzili oni, że Komisja nie wzięła pod uwagę informacji przedstawionych przez przemysł Unii, na podstawie których przemysł Unii mógłby ustalić taki zysk na wyższym poziomie. Zwrócili się zatem do Komisji z prośbą o zwiększenie marży zysku do poziomu rozsądnych średnich zysków docelowych, które unijni producenci objęci próbą, mogliby osiągnąć w normalnych warunkach konkurencji, tj. do poziomu [14–19 %].
- (389) Ponadto skarżący i Evonik nie zgodzili się ze stwierdzeniem Komisji przedstawionym w motywie 382 i twierdzili, że argumenty na podstawie art. 7 ust. 2d) rozporządzenia podstawowego podniesiono w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu dla producentów unijnych i w makrokwestionariuszu. Zwrócili się oni do Komisji z wnioskiem o uwzględnienie przyszłych kosztów przy obliczaniu ceny docelowej i przedstawili średni ważony roczny wzrost kosztów na tonę wyprodukowanego SAP w związku z unijnymi uprawnieniami do emisji. Skarżący i Evonik zwrócili się zatem do Komisji z wnioskiem o zwiększenie ceny docelowej stosowanej przez producentów unijnych o [30–45] EUR na tonę SAP.
- (390) Komisja nie mogła potwierdzić, czy zysk docelowy proponowany przez skarżących i Evonik można osiągnąć w porównaniu z danymi dostępnymi w aktach sprawy. Komisja wzięła pod uwagę zyski osiągnięte w okresie badanym, w tym korekty wprowadzane w celu osiągnięcia normalnych warunków konkurencji. Obliczone w ten sposób kwoty zysków nie odpowiadały kwotom przedstawionym przez przemysł Unii nawet na początku okresu badanego, kiedy to presja ze strony koreańskiego przywozu była mniejsza.

- (391) Komisja nie zgodziła się również ze stwierdzeniami przedstawionymi w odniesieniu do przyszłych kosztów uprawnień do emisji. W praktyce Komisja uwzględniła przyszłe koszty wynikające z unijnych uprawnień do emisji na podstawie zweryfikowanych informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwa objęte próbą. W rezultacie cena docelowa wzrosła o [16–18] EUR na tonę SAP. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

8. ŚRODKI OSTATECZNE

- (392) Należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe na przywóz superchłonnych polimerów pochodzących z Republiki Korei.
- (393) Ostateczne stawki cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Ostateczne cło antydumpingowe
LG Chem Ltd.	13,4 %	34,4 %	13,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,8 %	101,2 %	18,8 %

- (394) Indywidualna stawka cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określona w niniejszym rozporządzeniu została ustanowiona na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedliła ona zatem ustaloną podczas przedmiotowego dochodzenia sytuację dotyczącą jedynego współpracującego producenta eksportującego. Ta stawka należności celnej ma zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienioną osobę prawną. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte indywidualną stawką cła antydumpingowego.
- (395) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy podmiotu podlegającego temu cłu. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (396) Jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu danych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (397) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (398) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu przemysł Unii twierdził, że w Turcji nie prowadzi się produkcji SAP, w związku z czym każda wielkość SAP przywożonych z Turcji może jedynie mieć inne pochodzenie. Przemysł Unii przedstawił wniosek o uwzględnienie w ostatecznym rozporządzeniu specjalnej klauzuli dotyczącej monitorowania, aby zminimalizować ryzyko ewentualnego obchodzenia przepisów w przypadku przywozu z Turcji.
- (399) Komisja wyjaśnia, że specjalne klauzule dotyczące monitorowania zwykle stosuje się wyłącznie w odniesieniu do przywozu z państwo, którego dotyczy postępowanie. Komisja przyjęła jednak do wiadomości uwagi stron i jak zawsze będzie działać zgodnie z praktyką monitorowania obowiązujących środków.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (400) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek należy wykorzystać stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (401) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie przedstawił swojej opinii, a zwykłą większością głosów wchodzących w jego skład członków zgłosił sprzeciw wobec projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji. Następnie Komisja ponownie przedłożyła projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji komitetowi odwoławczemu zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁷⁾.
- (402) Zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 komitet odwoławczy nie przedstawił opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz superchłonnych polimerów („SAP”), składających się z nieregularnych, okrągłych lub aglomerowanych granulek w postaci proszku o białej barwie i nierozpuszczalnych w wodzie, będących wynikiem polimeryzacji monomerów akrylowych ze środkami sieciującymi w taki sposób, by tworzyły sieci polimerowe, o wysokiej zdolności wchłaniania oraz zatrzymywania wody i płynów wodnych, pochodzących z Republiki Korei, obecnie objętych kodem CN ex 3906 90 90 (kod TARIC 3906 90 90 17).

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
LG Chem Ltd.	13,4 %	C766
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,8 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstwa wymienionego w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: *Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.*

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
